

ARISTOPHANĖS

LISISTRATĖ

Iš senosios graikų kalbos vertė
NERINGA LŪŽIENĖ

Veikiantys asmenys:

Atėnietės:

Lisistratė (vardas reiškia: paleidžianti kariuomenes)

Kalonikė (vardas reiškia: graži pergalė)

Mirinė

Spartietė **Lampito**

Patarėjas atėnietis

Kinesijas – Mirinės vyras

Spartos šauklis

Moterų choras

Senių choras

Spartos ir Atėnų pasiuntiniai

Skitai sargybiniai

Moterys

Fleitistai

1. Prologas (1-253) (eiliuotas)

Tai komedijos ekspozicija, kurioje pasirodo pagrindinis veikėjas (Lisistratė), pristatomi jo sumanymai bei užmojai, pasiskirsto šalininkai ir priešininkai. Užmezgamas pagrindinis siužetinis konfliktas. Būdinga: audringos kalbos, įtikinėjimai, ginčai ir atsikalbinėjimai, pasibaigiantys pagrindinio veikėjo pergale.

Lisistratė

Jei būtų pakviestos į Bakchanalijas,
Ar Pano šventę, ar gimdyvių deivės,
Tai nepraeitum pro timpanų skambesį.
Dabar gi – nė vienos iš moterų nėra.
Tiktai kaimynė mano pasirodė.
Sveika būk, Kalonike.

Sveika būk - gr. **χαίρε** (chaire)-labai gražus graikiškas pasisveikinimas, iškilmingas ir draugiškas sykiu, reiškia ir pasisveikinimą, ir linkėjimą, ir atsisveikinimą

Kalonikė

Ir tu pasveikinta būk, Lisistrate.
Ko susirūpinus? Ko sielvartauji, drauge?
Netinka antakiai tau suraukti.

Lisistratė

O ką daryti, Kalonike? Man širdį degina
Ir kankinuos dėl mūsų, moterų,
Kurias netikėlėm vadina
Vyrai.

Kalonik

Dėl Dzeuso, argi jie neteisūs?

dėl Dzeuso – gr. **νῆ Δία** (ne(è) dia) – komedijoje labai dažna priesaika. Tai priesaika vyriausio dievo vardu, kas liudija priesaikos reikšmingumą. Tačiau moterys prisiekia tikrai labai dažai, tai turbūt veikiau įprotis, panašus į dabarties dievaži, dėl dievo ir pan .

Lisistratė

Kai pasakiau visoms čia susirinkti,
Kad mes aptartumėm apie dalyką svarbų –
Jos miega sau ir nesirodo.

Kalonikė

Bet, mieloji,
Ateis dar. Juk nelengva moterims ištrūkti –
Viena aplinkui vyrą tūpčioja, kita-
Tarnų neprikelia; ta kūdikį sūpuoja,
Ši skalbia, o ana – maitina.

Lisistratė

Bet šis dalykas joms pats naudingiausias.

Kalonikė

Kas tai, mieloji Lisistrate,
Dėl ko tu moteris sukviesti nori?
Koks tai dalykas?

Lisistratė

O, labai svarbus...

Kalonikė

Ar tvirtas jis?

Lisistratė

Dėl Dzeuso, žinoma, kad tvirtas.

Kalonikė

Tada kodėl jos nesirodo?

Lisistratė

Ne ten suki. Dėl to subėgtų greitai.
Dalyką kitą sugalvojau aš
Blaškydamasi naktimis be miego.

Kalonikė

Turbūt malonios tos bemiegės naktys?

Lisistratė

Dar kaip malonios, nes aš supratau –
Visos Heladės gelbėtojos yra moterys.

Kalonikė

Moterys? Menka paguoda.

Lisistratė

Klysti, mieloji: likimas miesto – mūsų rankose.
Bent jau tikrai ne su mumis kariaujančių spartiečių.

Kalonikė

Ar ne puiku!? Kas gali būt geriau, dėl Dzeuso?

Lisistratė

Apie Atėnus nesakysiu nieko blogo.
Tikiuosi, supranti mane.
Jei tiktai moterys gebėtų susivienyti –
Bojotijos, Peloponeso ir Atėnų -
Išgelbėta Heladė būtų – pažadu.

Kalonikė

Bet ką mes, moterys, protingo galim padaryti?
Dykaduoniaujančios puošėivos,
Nešiojančios šafrano geltonumo auksą, gražiaveidės,

Klostuotais raukiniais, grakščiais bateliais?

Lisistratė

Tai ir yra, kas gali mus išgelbėt:

Šafrano auksas, kvepiantys aliejai,

Raudonis skruostų ir chitonai permatomi.

Kalonikė

Bet kaip gi taip?

Lisistratė

Nė vienas vyras nebekels prieš kitą ieties...

Kalonikė

Dėl dievo, drabužius tuoj pat šafrano auksu perdažysiu...

Lisistratė

Ir skydo į rankas neims...

Kalonikė

Klostuotus raukinius dėvėsiu...

Lisistratė

Nei durklų...

Kalonikė

Tuoj pat skubu batelių įsigyti...

Lisistratė

Tai argi neturėtų moterys ateiti?

Kalonikė

Dėl Dzeuso, jos lėkte atlėkt turėtų.

Lisistratė

O, tuoj pat išvysi, kokios atėnietės,
Jos visuomet visur vėluoja
bet iš pakrančių irgi niekas neatvyko,
iš Salamino – nė vienos.

Kalonikė

Šios, kiek žinau, ligi aušros
Savųjų vyrų raiteliais prabūna.

Lisistratė

O tos, kur vyliaus, bus čia pirmos-
Moterys Acharnijos –
Kur gi jos?

Kaloikė

Veikiausiai būrė
žmona kokio nors Teogeno– ar ateiti verta?
Bet štai, žiūrėk, kažkas jau pasirodė.

Lisistratė

Ko gero bus kraštietės mūsų.

Mirinė

Ar paskutinės atskubėjom, Lisistrate?
Ką nori mums pranešti ? Ko tyli?

ko tyli – gr.τὶ σιγῆς (ti sigas)

Lisistratė

Kad negaliu tavęs pagirt, Mirine,
Žinojai juk, kad reikalas svarbus.

Mirinė

Tai kad tamsoj sunku surasti buvo diržą.

Bet mes jau visos čia – taigi, pradėk.

Lisistratė

Dėl Dzeuso, dar palaukim truputėlį,

Tegu atvyksta moterys Bojotijos ir Spartos.

Mirinė

Teisingai tu kalbi.

Bet štai žiūrėk, jau artinas Lampito.

Lisistratė

Sveika, mieloji Spartos moterie Lampito,

Sveika - gr. **χαίρε** (chaire)-

Saldžiu grožiu savuoju mus apakini,

Kokia tu rausvaveidė, kūno žydinčio,

Ir jautį uždusintum tu galyne.

Lampito

Manai kad ne, dėl dievo?

Neveltui juk rungiuos, bėgioju, šokinėju.

Kalonikė

O kokios gražios tavo krūtys...

Lampito

Apčiupinėji tu mane, kaip koks žynys balandę prieš aukodamas...

Lisistratė

O iš kokios šalies šita jauna gražuolė?

Lampito

Šeimos garbingos iš Bojotijos dukra,
susiruošė pas jus.

Mirinė

Dėl Dzeuso, būk pasveikinta, o bojotiete,
Jau kokios puikios jūsų lygumos...

Kalonikė

Ir tu, dėl dievo, joms nenusileidi,
Tokia glotni, išpuoselėta...

čiupinėja

Lisistratė

O ši jaunesnė?

Lampito

Gera mergaitė, iš Korinto.

Kalonikė

Tikrai gera, dėl Dzeuso
Matyt išsyk pažvelgus čia ir čia.

Gestai

Lampito

Bet kas gi sukviatė šias moteris visas?

Lisistratė

Tai aš.

Lampito

Gal pasakysi kam? Ir ko tu nori?

Mirinė

Dėl Dzeuso, miela moterie,
tai pasakysi, ką esi sumanusi?

Lisistratė

Tuoj pasakysiu. Bet pirma paklaust
Šio to norėčiau jūsų.

Mirinė

Klausk, ko nori.

Lisistratė

Ar nesiilgite savų vaikų tėvų,
išvykusių į tolimus mūšius? Žinau,
Nėra čia nė vienos, kuriai prie šono būtų vyras pasilikęs.

Kalonikė

Tikra tiesa, manasis penktas mėnuo Trakijoje
Eukratą saugoti išvykęs. Deja deja...

Mirinė

O mano – aštuntas mėnuo jau prie Pilo...

Lampito

Maniškis vos tiktai suspėja grįžt-
Tuoj skydo griebiasi ir vėl atgal.

Lisistrate

Meilužio nēr nė vieno likę - kaip dūmai
išgaravo ir po Mileto išdavystės
aš nemačiau net ilgėsnio daikto,
kuris gyvanašles paguostų liūdesy.
Ar jūs norėtumėt, jei tik aš sugalvočiau būdą -
Kaip mums kartu susidorot su tuo karu?

Kalonikė

Dėl deivių! Aš tai visada, nors tuojau pat,
Jei tik prireiktų, viskam pasiryžčiau:
Ir savo apdarus parduot, ir pinigų perdien pragert.

Mirinė

Ir aš kartu, net jei mane kaip plekšnę perpjautų pusiau.

Lampito

Aš pasiruošus užsiropšt į pat Taigetą,
Kad tik taikos sulaukčiau...

Lisistratė

Tai pasakysiu jums – daugiau jau nebeslėpsiu,
Mielos moterys, jeigu mes norim,
Priversti vyrus taikoje gyventi,
Tai turime susilaikyt...

Kalonikė

Nuo ko? Sakyk greičiau!

Lisistratė

Ar padarysit kaip sakau?

Kalonikė

O taip, mes mirti pasiruošę...

Lisistratė

Tada susilaikyti turime nuo vyrų

Ir jų vyriškų daiktų.

gr. **τοῦ πέους** (gr. tu peus, lot. membrum virilis, falas)

Ko taip staiga atšokote? Kur einat?

Ko vaipotės ir galvas purtote?

Veidai išbalo? Ašarom paplūdot?

Tai jūs sutinkate ar ne? Man atsakykit!

Kalonikė

Aš nesutinku. Verčiau tegu jau karas tęsiasi.

Mirinė

Ir aš nesutinku. Verčiau jau karas...

Lisistratė

Tai štai kaip, plekšne,

O tik ką pareiškei, kad leisies perpjaunama, jeigu ką!

Kalonikė

Geriau jau ką nors kita sugalvok. Nes jeigu taip-

Mieliau į laužą šoksiu. Šito gėrio

Tu neatimsi iš manęs, mieloji Lisistrate.

Laužas, ugnis- gr. πυρός (pyros)

mieloji Lisistrate- ὦ φίλε Λυσιστράτε (o file Lysistrate)

Lisistratė Mirinei

O tu?

Mirinė

Ir aš renkuosi laužą.

Laužas, ugnis- gr. πυρός (pyros)

Lisistratė

O mūsų gimine ištvirkus ir nepadori,
tragedijoms suteikiam peno pagrįstai:
mes tiktai sėklos laukianti dirva!
Miela spartiete, gal nors tu viena,
Jei pasiliktum, mes nepasiduotume.
Tik tu sutik.

Lampito

Tikrai labai sunku, dėl deivių,
Kai naktį moters vyro galios neužpildo.

vyro galios – gr. άνευ ψωλας (aneu psolas, be falų)

Bet tebūnie – taika mums irgi paranki.

Lisistratė

Miliausioji – vienintelė tu moteris šioj giminėj.

Kalonikė

Bet jeigu mes, kaip tu sakai, susilaukytume, - neduok tu dieve,
Tai ar taika tikrai sugrįžtų?

Lisistratė

Prisiekiu, dėl dievų. Jei mes sėdėsime prisikvėpinusios,
Lengvais chitonais - o po jais – nuogos nuogutėlės,
Glotniai išskutinėtais trikampėliais,
Staiga sukilus vyrų meilė veršis prasiliet!

Mes gi - neleisim prisiartinti, stumsime šalin –
tikrai žinau, suskubs aukas nuliet vardan taikos.

Lampito

Net Menelajas, sako, vos tiktai išvydo
Nuogos Helenos grožį – kardą metė.

Kalonikė

O jeigu vyrai mus visai paliks?

Lisistratė

Pakaitinsim karščiau, kaip moko Ferekratas!

Kalonikė

Niekai visi pamokymai. Sakyk, o kas, jei vyrai
Jėga per prievartą į miegamą nutemps?

Lisistratė

Laikykis įsitvėrus durų staktos!

Kalonikė

O jei pakeltų ranką?

Lisistratė

Paklusk, kaip liepia, tiktai be aistros.
Per jėgą meilė džiaugsmo neatneš.
Tik pakankink ir pamatysi – tuoj nebenorės.
Joks vyras nepasiekia malonumo,
Jei moteris nelydi jo kartu.

Kalonikė

Jei viską taip išmanot, tai pritarsim jums.

Lampito

Savuosius vyrus mes įtikinsim tikrai
Teisingą ir garbingą taiką sudaryti.
Bet kaip gi atėniečius įkalbėt
Nekurstyti vaidų kvailų?

Lisistratė

Jūs nesibaiminkit, saviškiais pasirūpinsim.

Lampito

Tai neįmanoma, kol turit trieras uoste,
Šventyklose - krūvas sidabro.

Lisistratė

Ir tam mes esam pasiruošusios -
Jau šiandien pat užimsime Akropolį.
Vyriausioms moterims nurodyta -
Kol mes čia su jumis aptarsim viską -
Neva aukojimui akropolin užkopti.

Lampito

Jei taip sakai, tai viskas sutvarkyta.

Lisistratė

Kodėl gi kuo greičiau mums neprisiekus,
kad sutarties laikysimės ir jos nelaužysim?

Lampito

Gerai sakai. Tu priesaiką ištark, o mes prisieksime.

Lisistratė

Vergei

Kur vergė? Ko spoksai?
Padėk prieš mus apverstą skydą
Ir duok man auką paaukoti.

Kalonikė

Mieloji Lisistrate, kokia mes priesaika prisieksim?

Lisistrate

Sena Aischilo priesaika: Virš šių varinių skydų, aukodami avis....

Kalonikė

Palauki, Lisistrate, virš skydo tai tikrai
Prisiekiama ne taikai.

Lisistrate

Tai kaip prisiekti reiktų?

Kalonikė

Kad baltą arklį iš kur nors suradę mes paaukot galėtume...

Lisistrate

Iš kur dar tas arklys?

Kalonikė

Tai kaip gi mes prisieksime?

Lisistrate

Dėl Dzeuzo, jeigu norite, patarsiu:
Pastatom juodą kiliką didžiulį,
Aukojame ne avį, o tik vynmaišį iš Taso,
Ir prisiekiam išgerti jį neskiedę.

Lampito

O čia tai bent! Man šita priesaika patinka.

Lisistratė

Tai neškit kiliką aukojimui ir vynmaišį.

Mirinė

O draugės mielosios, tai bent ąsotis...

Kalonikė

Koks malonumas laukia jį ištuštint!

Lisistratė

Statykite štai čia ir tieskite rankas viršum aukos.

Dievaite Peito ir Draugystės Taure,

Jūs būkite palankios moterų aukojimui!

Atriša vynmaišį ir pilsto vyną

Kalonikė

Spalva ir vaizdas šito kraujo man patinka...

Lampito

O kvapas koks saldus – dievai neleis meluoti...

Mirinė

Draugužės, aš pirma prisiėkti noriu!

Kalonikė

Na jau ne, vardan Afroditės, jei šitaip – mesim burtus!

Lisistratė

Palieskite ranka ąsotį. Eikš, Lampito.

Kartokit kuri tai, ką tarsiu, o kitos mintyse pritarkit:

Prisiekiu, nei meilužio anei vyro...

Kalonikė

Prisiekiu, nei meilužio anei vyro...

Lisistratė

Aš nepriimsiu į save ...

Kalonikė tyli

Kartok!

Kalonikė

Aš nepriimsiu į save... o siaube, negaliu!

Man linksta keliai, Lisistrate.

Lisistratė

...gyvensiu namuose tartum mergelė...

Kalonikė

...gyvensiu namuose tartum mergelė...

Lisistratė

...šafranu vilkinti ir gražiaveidė...

gr.κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη (krokotoforusa kai kekalopismene) - dar kartosis, todėl gal verta ją panaudoti, nors iš pirmo žvilgsnio ir nelengva atrodo. Bet tik iš pirmo, o įsiklausius: krokotoforusa kai kekalopismene...

Kalonikė

... šafranu vilkinti ir gražiaveidė...

Lisistratė

...kad vyras užsidegtų man baisia aistra....

Kalonikė

...kad vyras užsidegtų man baisia aistra...

Lisistratė

...bet jam sava valia neatsiduosiu...

Kalonikė

...bet jam sava valia neatsiduosiu...

Lisistratė

...jei sumanytų jis mane paimt jėga...

Kalonikė

...jei sumanytų jis mane paimt jėga...

Lisistratė

...jam nepadėsiu, malonuman nelydėsiu...

Kalonikė

...jam nepadėsiu, malonuman nelydėsiu...

Lisistratė

...neišsitiesiu, glėbio neatversiu...

Kalonikė

...neišsitiesiu, glėbio neatversiu...

Lisistratė

...nepajudėsiu tarsi liūtė, sauganti vartus.

Kalonikė

...nepajudėsiu tarsi liūtė, sauganti vartus.

Lisistratė

Patvirtindama priesaiką, aš geriu lig dugno...

Kalonikė

Patvirtindama priesaiką, aš geriu lig dugno...

Lisistratė

...O jei sulaužysiu – manęs telauks vandens ąsočiai!

Kalonikė

...O jei sulaužysiu – manęs telauks vandens ąsočiai!

Lisistratė

Ar visos prisiekėt su manimi?

Visos Mirinė

Taip, dėl Dzeuso!

dėl Dzeuso – gr.vñ Δία (ne(è) dia) – komedijoje labai dažna priesaika

Lisistratė geria

Tebus auka skirta sustiprint priesaikai.

Kalonikė

Pasidalinkime, mieloji, kad liktume ir ateity drauge.

Visos paeiliui geria iš vynmaišio. Už scenos girdisi šauksmai.

Lampito

Kas ten alasuoja?

Lisistratė

Ar aš jums nesakiau?

Tai moterys, užėmusios akropolį, šventyklą deivės.

Lampito, grįžki pas savas ir visa sutvarkyki kuo geriausiai.

Šias moteris palik kaip įkaites pas mus.

O mes gi paskubėkime į kalną ir užsisklėskime vartus.

Kalonikė

Ar nemanai, kad vyrai mums tuoj ims ir pasipriešins?

Lisistratė

Visai jų nebijau.

Grasinimais nei ugnimi jie vartų neatvers,

Kol nepasieksim to, dėl ko prisiekėm.

Kalonikė

Dėl Afroditės, žinoma, kad ne. Jei pasiduosim be kovos –

Tegul vadina mus bailiom nevykėlėm.

dėl Afroditės, žinoma, kad ne – gr. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐδέποτε (ma ten afroditen, udepote)

2. Parodas (254 – 387, eiliuota iki 305, toliau pažodinis)

Parode pirmąsyk į orkestrą įžygiuoja **choras**, kuris dalyvauja veiksme ir provokuoja nuomonių susidūrimą – t.y., choras yra aktyvus veikėjas. Tai **Senių (atėniečių) choras**, kuris dalinamas pusiau į puschorius (12 choristų į 2 puschorius po 6), o vienas iš jų – choro vadovas (korifėjus) (čia – **Strimodoras**). Pirmoji choro dalis atlieka strofą (gr. strophe – judesys, pajudėjimas), antroji – antistrofą (atsakomasis judesys). Tas pats tinka ir Moterų (atėniečių) chorui.

Pasidalinęs į du puschorius po 6 narius, įeina Senių atėniečių choras. Ant nugarų jie nešasi malkų ar žabų ryšulius, rankose – žarijų indus.

Senių choro vadovas (Strimodoras)

Žygiuok, Draketai, veski mus! Tegu pečiai paskausta
Nuo svorio nešamo sunkaus alyvmedžio kamieno!

Senių choras

Strofa

Kiek daug keistybės laukia mūs gyvenime šiame!
Ir kas galėjo patikėt, ką teks išgirsti mums:
Tos moterys iš mūs namų -
Maitintos, lepintos be proto –
Užaugusios tik blogį neš.
Jos užėmė šventavietę dievų,
Akropolį užvaldžiusios
Vartus užsklendė kaiščiais.

Draketas (pirmo puschorio vadovas)

Greičiau į miestą paskubėk, Filurgai,
Mes rąstais rūkstančiais apsupsim kalną,
kad blogį šį padariusias nubaustume -
ugny jas paskandinsim savo rankom
visas, bet pirmą – tą Likono žmoną.

Antras puschoris

Antistrofa

Neleisiu juoktis iš savęs, prisiekiu Demetra.
Net Kleomenas, kurs kadais mėgino likt kalne,
Turėjo trauktis paslapčia
Nepaisant Spartos būdo,
Ginklus palikęs rengės bėgt,
Apdriskęs, drapanom senom,
Netrinkta galva, purvinas, dvokiąs,
Šešis metus vandens nematęs.

Filurgas (antro puschorio vadovas)

Apsupęs vyrą tą buvau aš žiauriai,
Kariai nuo skydų nesitraukė net naktim.
Tai argi tų, kurių nekenčia Euripidas,
Dievams palaikant aš nenugalėsiu?
Tada nereikia man būtų kovų trofėjų!

Sustoja prie kelio, kylančio Akropolin.

Pirmas senių puschoris

Strofa

Jau savo kelią atėjau.
Beliko tik skardžiu aukštyn
Iki paties viršaus užkopti.
Skubėti reikia, nors sunku
Kaip mului vilktis su našta.
Nuo malkų jau pečiai paskaudo,
Bet lipti aš vis tiek turiu
Ir dar įpūsti ugnį reik,
Kad degtų, kol pasieksim kelio galą.

Fu fu!

Ojoi, kokia galybė dūmų!

gr. φῦ φῦ ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ (fu, fu; ijū ijū tū kapnū)

pučia ugnį

Antras senių puschoris

Antistrofa

Herakli viešpatie, kokia liepsna!
Veržte iš puodo veržias ji.
Lyg piktas šuo akysna puola.
Turbūt iš Lemno ši ugnis:
Taip skaudžiai niekad dar
Liepsna akių manų negriaužė!
Prie vartų tu skubėk greičiau
Juk deivei reikia mums padėt
Kada daugiau, jei ne dabar, Lachetai...

Fu fu!

Ojoi, kokia galybė dūmų!

Senių choro vadovas

bėga link vartų
Na štai, dievų dėka, ugnis įsidegė!
Pirmiausia mes sumeskim malkas, o tada
vynuogienojus sudėsime į žarijų indą,
kad jie įkaistų ir švytėt pradėtų.
Tuos fakelus, skubėdami prie vartų, galėsime svaidyti vietoj tarano.
Jei moterys vis viena sklėsčių neatšaus,
Padegsime vartus ir dūmais išrūkysim.
Fu fu, dievaž, kokio galybė dūmų.
Gal naštai nusimest (=iškrauti malkas) pakvieskim į pagalbą Samo strategus?
(karo vadus) (realijos)
Galų gale našta nustojo strėnas spaust,
Dabar, žarijų inde, tavo darbas anglis prikelt,
Ir deglus įkaitint – jie mums pirmiausia reikalingi.
Valdove Nike (pergale), tu mūsų neapleisk,

suteik drąsos tas moteris įveikti
ir leisk statyti mums naujus trofėjus.

Uždega deglus.

Skubiai subėga moterų choras su ąsočiais ant pečių.

Moterų chorų vadovė (Stratilidė)

Matau liepsnas, žioruojančias pro dūmus, lyg būtų kas padegęs,
O mielos moterys, skubėkime greičiau!

gr. ὦ γυναῖκες (o giunaikes) – o moterys (labai dažnas kreipinys)

Pirmas moterų puschoris (strofa)

Skrisk, skrisk, Nike, suskubk,

gr.πέτου πέτου Νικοδίκη (petū petū nikodike) – skrisk skrisk, Nike (dažnas kreipinys graikų maldose)

Pirma negu sudegins jie Kalikę,
Kol ir Kritilės sumaišty dar neapsupo liepsnos!
Apsaugok nuo žiaurių darbų,
Kurių tie seniai negailestingi griebėš.
Bet man baisu, ar aš tik nevėluoju?
Kad hidrijas (indas vandeniui) pripildyt spėčiau prie šaltinio,
lėčiau vos tik prašvitus, bet tenai
radau jau tikrą spūstį:
koks triukšmas, klegesys, indų skambėjimas-
tai vis tos vergės – grūdas, savo indą kelia...
Kaip sunkiai prasispraudžiau tarp prastuolių,
kol pagaliau vandens indus pripildžiau,
kad čia galėčiau atskubėt padėti...

Antras puschoris (antistrofa)

Nes išgirdau, kad žilabarzdžiai seniai,
Rąstgalius tempdami lyg lankytovių dovanas,
Rėplioja link Akropolio,
Piktai grasindami,
Jog moteris niekšingas ugnyje sudegins – liks tik pelenai..
O deive, neleisk man to išvysti!

gr. ὦ θεά (o tea) – o deive

Išgelbėki nuo karo ir beprotybės Heladę,
auksašalme, sauganti miestą ir mus,
apsaugok šventavietę,
būk mūsų sąjungininke, Atėne!
Ir jei koks senis ruoštųsi padegti,
būk su mumis, kai nešim hidrijas.

Moterų choro vadovė

bėga prie vartų
Praleiskite mane ! Ko ėmėtės? Ką darot, vyrai?
Joks padorus ir dievobaimingas žmogus to nedarytų.

Senių choro vadovas

Kiek netikėta, ką matau – moterų spiečiai
Skuba padėt užsisklendusioms.

Moterų choro vadovė

Ar tik neišsigandot mūsų? Ar neatrodo jums, kad mūsų labai daug?
Bet mes tik tūkstantoji moterų dalis.

Senių choro vadovas

O Fedrijau, ar leisime joms taip plepėti?
Ar pagaliu sudavę neužtildysim mes jų?

Moterų choro vadovė

Mes pasidėkime ant žemės indus, kad jei jie
Muštynių griebtųs - spėtume pabėgti.

Stato ąsočius ant žemės.

Senių choro vadovas

Dėl dievo, jeigu joms kas per nasrus ne kartą ir ne du
Suduotų, jos kaip Bupalas nė garso neišleistų.

Moterų choro vadovė

Žiūrėk tu man – tai ir suduok. Aš stoviu pasiruošus,
Jokia kita kalė taip nejkibs tau į kiaušus.

Senių choro vadovas

Jei neužtilsi, trenksiu taip, kad nesulauksi ir senatvės.

Moterų choro vadovė

Tu nutverk tik Strapsilidę, bent pirštu tu prisiliesk.

Senių choro vadovas

O jeigu trenksiu tau kumščiu? Kuo gi baisiu tu atlyginsi?

Moterų choro vadovė

Aš išplėšiu tau plaučius ir paleisiu žarnas!

Muštynės

Senių choro vadovas

Ir iš visų poetų protingiausias Euripidas:
Už moterį baisesnio nėra žvėries!

Moterų choro vadovė

Pakelkime ir pasiruoškim indus su vandeniu, Rodipe.

Senių choro vadovas

Ar tu dievų nebekenti, kad vandenį nešdama artinies?

Moterų choro vadovė

O kam sukūrei šitą laidotuvių laužą? Gal pats ruošiesi susideginti?

Senių choro vadovas

Tam, kad šita ugnim tavo mielas drauges užliejęs apipilčiau!

Moterų choro vadovė

Tam, kad šiuo vandeniu tą tavo ugnį užgesinčiau!

Senių choro vadovas

Tu nori ugnį užgesinti?

Moterų choro vadovė

Darbais tau tuoj įrodysiu!

Senių choro vadovas

Neatsiras nė vieno, kurs neleis šiuo deglu man tavęs pačirškinti!

Moterų choro vadovė

Jei muilą pasiruošęs jau turi, tau maudynes surengsiu!

Senių choro vadovas

Maudynes man, niekingoji?

Moterų choro vadovė

Tarytumei prieš vestuves!

Senių choro vadovas

Girdi jos įžūlumą?

Moterų choro vadovė

Juk aš esu laisva!

gr. ἐλευθέρα γάρ εἰμι (eleutera gar eimi)

Senių choro vadovas

Išmokysiu tave tuoj prilaikyt liežuvį!

Moterų choro vadovė

Manęs daugiau jau niekad nebeteisi!

Senių choro vadovas

Padekite jos garbanas!

puola su deglu

Moterų choro vadovė

Prie darbo, Achelajau (upių dievas)

Laistosi vandeniui

Senių choro vadovas

Ojoj, koks aš nelaimėlis !!!

gr. οἴμοι τάλας (oimoi talas)- ojoj nelaimėlis

Moterų choro vadovė

Ar šiltas vandenėlis?

Senių choro vadovas

Šiltas? Ar nenustosi? Ką darai?

Moterų choro vadovė

Lieju, kad pumpurus sukrautum (kad atžalas išleistum)!

Senių choro vadovas

Bet aš jau peršlapęs, drebu...

Moterų choro vadovė

Sakei ugnies turi, tai pasišildyk..!

Greičiausiai abiejų chorų šokis, lydimas būgnų ir timpanų
(orgiastinių ritualų instrumentai).

NB – laistymasis vandeniu – vaisingumo ritualo svarbiausia dalis

I epeisodijas 387 – 466 (eiliuota)

Epeisodijai – aktorių atėjimai (epeisodios – papildomai įeinantis), dramos dialogai, kuriuose vystomas dramos veiksmas. Epeisodijai įterpiami tarp choro giesmių kaip papildomi, todėl ir liko intarpo prasmė – epizodas. Choras veiksme nebedalyvauja, tik įrėmina epeisodijas savo dainomis.

Įeina patarėjas, veikiausiai jau senis, ir sargyba (vergai skitai)

Patarėjas

Kada puikybė moterų išblės?

Nutils timpanai, baigsis orgijos,

Adonio apraudojimas ant mūsų namų stogų?

Juk viską pats girdėjau susirinkime,

kuomet pasakė Demonstratas, jog

mes plauksim į Siciliją. O vietoj atsako,

tik jų šūksniai: „Adoni, oi Adoni!“

gr. αἶαῖ Ἄδωνιν (ajai Adonin)- populiariausios orgiastinės moterų šventės šūksnis. Šventė vykdavo pačioj pavasario pradžioj, jai moterys specialiai pintinėse augindavo ir pražydingdavo svogūnines gėles adonius (panašu į tulpes), o šventės dieną, tiksliau – naktį, lipdavo su tomis pintinėmis ant stogų ir apraudodavo Adonio mirtį bei džiaugdavo jo prisikėlimu-gėle, t.y.- vegetacijos ir kosminio pavasario pradžia (vaisingumas, seksualinis aktyvumas ir pan., nes Adonis – Afroditės mylimasis, prarastas ir atgimęs/prisikėlęs). Gali būti, kad tai kovo 8-os pradžia.

Surinkti hoplitus mums Demonstratas liepė,

O jos apgirtę šokdamos raudojo:

„Adonis mirė, ojojoi, Adonis!“

Jos perrėkė nevykėlį oratorių – tai štai,

Kokia nevaldoma ta moterų giesmė.

Senių choro vadovas

O jei dar sužinotum apie jų jų jūžūlumą,

Jų siautėjimą ir šėlsmus, kuomet

Jos taip apaliejo iš kolpidų mus,

Kad purtėmės kaip apsišlapinę vaikai.

Patarėjas

Dėl Poseidono, ir gerai padarė.

Mes patys esame dėl to kalti,

išmokėm jas visų tų ritualų

ir neprotingus įgeidžius jų išauginom.

Ar ne mes patys einam pas prekeivį ir jam sakom:

„Klausyk, auksakaly, to vėrinio, kurį pirkau,

Jau kitą dieną žmonai besilinksminant,

Raktelis iš sagties iššoko.

Šandien aš privalau išplaukt į Salaminą.

Jei vakare tu būtum laisvas, gal ateitum

Raktelį tą žmonelei įstatyt?“

O kitas gi pas batsiuvį atėjęs,

jau ne jaunuolį ir su įnagiu nevaikišku,

gr. πέος (peos) – membrum virilis, vyro lyties organas (gr.falas)

jo prašo: "Meistre, dirželis žmonai spaudžia
ties piršteliais, ten, kur jai labai jautru.

Tai gal popiet atėjęs pratampytum, kad būtų kiek plačiau?"

Tai kur gi tie visi dalykai atvedė?

Aš patarėjas, rūpinuos laivų statyba,

Sidabro ateinu, ir ką?

Tos moterys net pro vartus neįsileidžia!

Bet ko mes stovim ir nedarom nieko? Atneškit laužtuvus,

Tuojau jų įžūlumą suvaldysim.

Sargybiniui

Tu ką, nevykėli? Kur vėl spoksai?

Tik tiek ir težinai – dairytis smuklių!

Pakiškite laužtuvus iš apačios ir tuomet verskit –

Aš jums padėsiu.

Laužia vartus. Išaina Lisistratė

Lisistratė

Jūs veltui vargstate. Pati aš išėjau.

Kam tie laužtuvai?

Ne įrankių čia reikia – sveiko proto!

Patarėjas

Sakai, nenaudėle? Kur tu, sargybini?

Tai griebki ją, suriški jai rankas!

Lisistratė

Artemide prisiekiu, tik paliesk,

Gailėsies, kas bebūtum – man tas pats!

Peštynės, sargyba atsitraukia

Patarėjas

Sprunki, baily? Pagriebk už diržo ją!

Antram sargybiniui

Tu paskui jį! Suriškite ir baikim pagaliau!

Peštynės, sargyba vėl traukiasi

Kalonikė (arba pirma moteris)

Prisiekiu jums Pandrosa, jei tik paliesit ją,
aš ištaškysiu jus, keliausite šlapi!

Patarėjas

Sakai, šlapi? O antras kur sargybinis?
Pirmiausia riškit tą, kuri tokia plepi!

Lisitratė (arba antra moteris)

O aš prisiekiu Hekate, mėginsi jai suduot -
žaidas turėsi plaut!

Patarėjas

Dar ko? Sargyba kur? Štai šitą imk!
Priversiu jus bėgiot išmukt!

Veiksmas kartojasi

Kalonikė

Aš vėl Artemide prisiekiu, jei žengsi tu prie jos,
išversiu vidurius, nurausiu plaukus nuo galvos!

Vél tas pats

Patarėjas

Ojoi, kaip man nesiseka! Sargyba išsilakstė!

gr. οἴμοι κακοδαίμων (oimoi kakodaimon)- ojoi bloga lemtis, bloga laimė – dažnas nusivylimo šūksnis.

Ar nėra simptomatiška, kad visi dejuojantys yra vyrai?

Bet argi leisim mes, kad moterys mus muštų?

Sugrįžkit, susijunkite, sargybiniai,

Išsirikiavę pamėginkime dar sykį!

Lisistratė

Dėl dievo, tik žinokite, kad turim

Mes keturis būrius, kur tyko pasaloj,

Karingų moterų, puikiausiai apginkluotų.

Patarėjas

Užlaužkit jai rankas!

Lisistratė

O moterys karingosios, čionai išeikit!

Prekiautojos grūdaiskiaušiniaisindaisžalumynais,

Česnakųduonosirdaržovių pardavėjos,

Jus peškit už plaukų, juos muškit, urgzkit,

išplūskit, skeryčiokitės begėdiškai...

Iš akropolio pasipila moterys. Peštynės. Sargyba traukiasi.

Gana jau, traukiamės, neplėškit nukautųjų.

Patarėjas

O vargas man, kaip pralaimėjo mano vyrai!..

Lisitraté

O ką gi tu manei? Tikėjaisi sutikt bailias verges,
Manei, tulžies negali moterys išlieti?

Patarėjas

Dėl Apolono, gali net labai,
Ir ypač jeigu nelemtai padaugina jos vyno!

Senių choras

Tik veltui, patarėjau, vėjais tu švaistai žodžius,
Kodėl su tais žvėrim laukiniais leidies į kalbas?
Turbūt dar nežinai, kokias maudynes suruošė
Mums su visais himatijais, nors ir be muilo.

Moterų choras

O ko tikėjaisi? Nereikia duoti laisvės rankoms!
Jeigu dar sykį šitai pamėginsi - mėlynėmis likimui nesiskųsk!
Aš tenorėčiau tik sėdėt kukliai nelyg mergaitė
Ir neskaudinti nieko, nė stiebelio nenulaužt...
Kol nepajudinsi kaip širšių lizdo, tol mes negelsim.

Agonas (476 – 613 pažodinis)

Agonas dažniausiai yra griežtokos kompozicijos: jame varžosi du "veikėjai", jų ginčas lyg iš dviejų dalių (pirmoji dalis to, kuris bus nugalėtas, antroji dalis – nugalėtojo). Abi dalys pradedamos choro odėmis ir kvietimu pradėti ar tęsti "varžybas".

Senių choras pradeda "varžybas", kurių pirmoji dalis skirta Patarėjo nuomonei ir pozicijai

Odė

O Dzeuse, kaip suvaldyt šituos laukinius žvėris?

Tokia kančia mums nepakeliama...

Padėki mums šį skausmą nuramdyti
Ir patark – kaip mums suprasti ir kodėl
panoro miestą jos užimti, ir įsikurti
ant aukšto neprieinamo akropolio
šalia šventyklos deivės?

Šokis

Senių choro vadovas

Tu išklausk jas, tiktai neskubėk patikėt:
Neiširt būtų gėda ir likti tuščiom.

Patarėjas

Epirrema
Aš dėl Dzeuso, pirmiausia bandysiu išklaust,
Kam Akropoly jos užsirėmė vartus?

Lisistratė

Kad sidabrą paimtumėm jūsų, ir jūs
Jau daugiau nekariautumėt niekad.

Patarėjas

Tai manai, kad sidabras – karų priežastis?

Lisistratė

Ir ne tiktai karų, o blogybių visų:
Tik dėl to, kad Pisandras ir jojo draugai,
prisivogti galėtų – dėl to ir nerimsta.
O dabar tegul daro, ką nori,
bet sidabro tikrai neatgaus.

Patarėjas

Tai ką gi jūs darysit?

Lisistratė

Ir ką čia klausi? Mes jį tvarkysim.

Patarėjas

Sidabrą jūs tvarkysit?

Lisistratė

Kodėl stebies? Ir kas čia keista?

Argi dabar netvarkom viso namų turto?

Patarėjas

Bet tai visai kas kita.

Lisistratė

O kodėl?

Patarėjas

Šie pinigai mums reikalingi karui.

Lisistratė

Kaip tik kariauti jums visai nereikia.

Patarėjas

Tai kaip išgelbėsime visus?

Lisistratė

Mes jus išgelbėsime.

Patarėjas

Jūs?

Lisistratė

Žinoma, kad mes.

Patarėjas

Kaip apgailėtina!

Lisistratė

Išgelbėsime, net jeigu jūs to nenorėsit.

Patarėjas

Nesąmonės kalbi.

Lisistratė

Be reikalo niršti-

Bus padaryta tai, kas turi būti padaryta.

Patarėjas

Vardan Demetros, neteisinga taip.

Lisistratė

Išgelbėtas tu būsi.

Patarėjas

Bet jeigu aš visai nepageidauju?

Lisistratė

Tai tuo labiau tau šito reikia.

Patarėjas

Kodėl gi jums staiga taip karas ir taika parūpo?

Lisistratė

Mes tuoj paaiškinsim.

Patarėjas

Sakyk greičiau, kad nereikėtų verkt.

Lisistratė

Klausykis gi,

Tik pasistenk rankas laikyti prie savęs!

Patarėjas

Kad negaliu, sunku susivaldyti,

Iš pykčio pačios kyla...

Kalonikė

Tai verksi vėl, tik dar daugiau!

Patarėjas

Prisikarksėsi, sene.

Lisistratei Kalbėk gi tu.

Lisistratė

Tą ir darau.

Mes, vedamos savosios išminties, nuo pat karų pradžios,

Visus šituos metus palaikėme savuosius vyrus.

Neleidot mums dejuot ir mūsų nepaguosdavot,

Tačiau mes jus supratom, su viskuo susitaikėm.

Išgirdavom, kaip apimti puikybės, jūs sprendžiat savo reikalus

Ir skausmą slėpdamos, paklausti drįsdavom lygtai tarp kitko:

“Tai ką gi nutarėte susirinkę dėl derybų? kokios naujienos?”

“Tavo koks reikalas? – išgirdavom iš vyrų.- Gal patylėtum?”

Ir mes nutildavom.

Kalonikė

O aš tai nenuilčiau.

Patarėjas

Jei nenuils, tai raudosi.

Lisistratė

Taip ir sėdėjom tyliai susitaikiosios, tačiau
Išgirdome kalbas apie neišmintingus sprendimus,
Todėl paklausėm: „Vyre, kokios nesąmonės dar mūsų laukia?“
Atsakymą lydėjo piktas žvilgsnis: „Geriau žiūrėk verpimo savo,
Kad nereikėtų aimanuoti dėl galvos skausmų.
Juk karas – vyrų reikalas.“

Patarėjas

Dėl dievo, tiesą jis pasakė.

Lisistratė

Nelaimėli tu, kokią tiesą?
Net jeigu neteisingai jūs nusprendžiat, vis tiek negalime patarti?
Ir kai išgirdom jus dejuojančius kas žingsnį:
„Ar jau šaly visai neliko vyrų? Dėl dievo, nejau nėra nė vieno?“,
Tuomet kartu mes visos susirinkom ir nusprendėm:
Išgelbėt moteris Heladę turi. O ko gi kito mums beliko laukti?
Jei tiktai panorėsit jūs mūsų geranoriškų kalbų klausyti
Tylėdami kaip mes anksčiau, išgelbėsime jus
Ir sugrąžinsim tvarką.

Patarėjas

Jus mus? Nesąmones kalbi, tik įžeidi mane.

Lisistratė

Tylėk!

Patarėjas

O prakeiktoji, nori, kad nutilčiau?
Prieš tą, kuri su šydu ant tuščios galvos?
Niekada, kol gyvas.

Lisistratė

Jei tik tokia kliūtis,
Tai iš manęs priimk šį šydą,
Turėk jį sau, apgobk juo galvą
ir tada nutilk.

Kalonikė

Paimk dar ir pintinę...

Lisistratė

Vilną iškaršk,
Pupelių užkrimsk,
O karas – moterų reikalas.

Gobia Patarėją šydu

Moterų choras

antodė
Padėkime ašočius, moterys, kartu

gr. ὦ γυναῖκες(o giunaikes) – o moterys

su draugėm junkimės į šokį!
Aš šoky niekada nepavargstu,
silpnumas kojų nesukausto,
ištverti aš bet ką galiu dėl savo draugių,
kurios savosios prigimties dėka
švytėte švyti meilumu, narsa,
tėvynes meile,

išminties dorybe.

Šokis

Moterų choro vadovė

O gimdyvių paguoda, mūs įsčių globėja,
Tik neleisk mūsų aistrai atslūgti,
Tegu pučia palankūs mums vėjai!

Lisistratė

Tegu tik saldusis Erotas ir miela Afroditė
Geismu mūsų krūtis ir įščias užlieja,
o vyrus apdovanoja standžiai stovinčiu daiktu.
Manau, tuomet Lisimachas sutiks, kad išgelbėsime graikus.

Patarėjas

Ką tokio padarysit?

Lisistratė

Pirmiausia tai uždrausime kardus atstačius
Įniršusiems lakstyti po agorą.

Kalonikė

Afrodite prisiekiu!

Lisistratė

Dabar, pažvelk - tarp puodų, žalumynų ir daržovių maistas – moterų dalis
Su durklais ir su skydais blaškos mūs kariai...

Patarėjas

Dėl Dzeuso, narsiems juk taip ir dera....

Lisistratė

O mane – tik juokas ima, kai su Gorgona ant skydo
Jaunasis karžygys dėl stintų deras.

Kalonikė

Dėl dievo, aš pati mačiau, kaip raitelis, paleidęs garbanas,
Iš senės nupirktą žirnienę į varinį šalną susibėrė.
O kitas gi iš Trakijos pakratė skydą, sveikindamas pardavėją,
Ir ją iki mirties išgąsdinęs, veltui pririjo saldžių figų.

Patarėjas

Bet kaip jūs galit sustabdyti kivičius
tarp miestų ir juos išpainiot?

Lisistratė

Ir paprastai, ir greitai.

Patarėjas

Kaip? Tu man paaiškink.

Lisistratė

Kai verpalas mums susipainioja,
Mes truktelime verpstę šen ir ten, kad sugrąžintume į vietą,
Tai taip ir karą mes išpainiosim, jei leisit,
Pasiuntinius pasiūsdamos ir vienur, ir kitur.

Patarėjas

Ar tikite, kad verpalus ir siūlus prilygindamos reikalams rimtiems,
Jūs galit sustabdyt karus? O kokios kvailės!

Lisistratė

O jūs, jei būtumėte gudrūs,
Tvarkytumėt valstybės reikalus taip, kaip mes vilną.

Patarėjas

Tai kaip gi? Pasakyk!

Lisistratė

Pirmiausia, taip kaip mes iš vilnos vonioje
Išskalbiam teršalus, taip ir iš miesto dera iššukuot
Ir mest laukan nenaudėlius, ištraukti dyglius,
Ir sąmokslautojus, ir suveliančius visa į kaltūnus,
Išrinkti tuos, kurie valdžios tesiekia, išmest valdininkus.
Tada, surinkti į pintinę tuos, kur geranoriški,
Metoikus, piliečius, svetimšalius mums draugiškus,
Dar įmaišyt valstybės skolininkus,
Ir dėl dievo, miestus, iš mūsų tėvynės gimusius dar susirankiot,
kurie kaip išdraikyta vilna išsimėtę
ant žemės sau kas kur. Ir visa tai vienan surinkę
ir sudėję, mes padarysime kuodelį, iš kurio
nuausime apsiaustą visai liaudžiai.

Patarėjas

Bet argi nebaisu, kad karšt ir verpt jūs ruošiatės
net miesto reikalus? Ir kas čia bendra su karu?

Lisistratė

Sakai man, prakeiktasis, kad nieko bendra čia?
Ar mes ne dvigubai daugiau iškenčiam,
Kai vaikus pagimdžiusios, išsiunčiam juos kariaut?

Patarėjas

Nutilk, nedirski skausmo man primint!

gr.σίγα (siga) – nutilk, tylėk

Lisistratė

Bet maža to – tuomet, kai mums tik džiaugtis dera, malonumus patirt-
Mes vienos miegame, nes jūs gi – žygiuos. Kentėkite ir jūs!
Mergaičių mūsų gaila, vystančių namuos.

Patarėjas

O vyrai tai nesensta, tu manai?

Lisistratė

Dėl dievo, ar gi tai tas pats?
Kai vyras grįš, tegu ir žilas, į žmonas jis paims jauniklę,
O moters gi neilgas metas – jei niekas jos laiku nepasirinks,
Tai ir neves jau niekas – taip ir liks
Sėdėt spėliodama visokius ženklus.

Patarėjas

Tai ir teisingai – kas dar jos begeistų?

Lisistratė

O tu? Ko tu dar lauki? Ko nemiršti?
Žemės kapui gana, tik karstą nusipirk,
Pyragą šermenų parūpinsiu.
Štai imk, laikyk, yra jau ir vainikas.

Kalonikė

O šitą nuo manęs paimk...

Moteris

Ir dar vainikas vienas - te, turėk...

Lisistratė

Ko dar tau trūksta? Ko delsi? Į luotą lipk -
Tave Charonas šaukia! Taip delsdamas,

Tik užlaikai, trukdai išvykti!

Patarėjas

Ir kaip šitas baisybės man iškęst?
Štai Dzeusas liudininkas, tuojau pat
lekiu visiems parodyt, ką su manim
– patarėju - padarė!

Lisistratė

Ar priekaištauji, kad neapraudojome tavęs?
Bet mes tikrai nuliesim auką trečią dieną,
nuo pat anksčiausio ryto susiruošim, atliksime, kas dera.

Aktoriai išeina.

Parabasė 614 – 705

Tai komedijos dalis, kurioje svarbiausia yra choro partija.

Senių choro vadovas

odė
Laisvieji, laikas mums prabusti!
Numeskime apsiaustus, vyrai,
nes reikalas – svarbus ir rimtas!

Senių choras

Man rodosi, kad jis baisėsnis
Už valdžią Hipijo tirono!
Manding, kas nors čia iš spartiečių
Susitarė su Kleistenu,
Tas moteris, dievams bjaurias, sukurstė
Pagrobti mūsų pinigus ir algą!
Iš ko dabar gyventi mums?

Senių choro vadovas

epirema

Negirdėtas dalykas, kad moterys man
Priekaištauti išdrįstų ir peiktų ginklus!
Susitaikyti liepia su Spartos kariais,
O juk šie – lygu vilkas, iššiepęs nasrus.
Tironijos tuoj tinklą mums, vyrai, nuaus!
Bet aš ginsiuos, tironas manęs nevaldys,
Pasislėpsiu sau durklą tarp mirtos šakų
Ir nešiosiuos agoroj kaip koks karžygys,
Kad mane taip pagerbtų – štai pradėdau žygį:
Tuoju trenksiu tai senei bjauriai į dantis.

Peštynės

Moterų choras

Antodė

Kai pareisi namo – nei savi nepažins!
Nusimeskim, draugužės, ir mes drabužius!
Jums, piliečiai, skiriu aš savuosius žodžius.
Šitas miestas juk vertas, kad gintume jį !
Jis augino su meile ir švelniai mane:
Septynerių sulaukus procesijoje indus nešiau,
O dešimties - buvau grūdų malėja miesto įkūrėjai,
Paskui šafrano drabužiu - Brauronijų meškutė,
Dora mergaitė su aukų pintinėm,
Karoliais išdžiovintų figų pasipuošus.

Moterų choro vadovė

antepirema

Tai argi negaliu patarti, kas miestui gera bus?
Jei moterim gimiau - su panieka nežvelk!

Juk prie bendrų mums reikalų prisidedu ir aš:
Dalis manoji nemenka – gimdau jums vyrus.
Tik šie nelaimėliai seniai neteikia mums naudos:
Senolių sukauptus turtus iššvaistę,
Nesugeba atnešti nė šapelio.
Per jūs klaidas mes išblaškytos būsime svetur –
Ir jūs dar drįstate bambėti? Jei tik mane užgausi,
Sunkiuoju savo koturnu tuoj trenksiu į dantis.

Peštynės

Senių choras

Odė
Argi tai ne baisus įžūlumas?
Manding, kuo toliau, tuo blogiau.
Nepasiduosime nė vienas, kurs dar vyras žemiau juostos!
Tai nusimeskim chitonus, kaip vyrams dera,
Kvėpėkim vyriška galia, tegu visi pamato!
Mes basakojai mūšin trauksim kaip kadais,
Jėgas atgausime, jaunystė ir drąsa sugrįš,
Įveiksime senatvę visu kūnu!

Senių choro vadovas

Epirema
Jeigu mes joms pasiduosim, bent truputį nusileisim,
Nepaliks ramybės mūsų, įsikibs aštriais nagais.
Sau pasistatys laivus ir jūroj
Mus užpuls jos netikėtai.
Arba ant žirgų užšokę, štai susirikiuos į kovą -
Nieks už moterį nematė raitelio geresnio!
Jos nuo žirgo nenukrinta, bet tarytum amazonės,
Kaip Mikonas rašė, raitos kaunasi su vyrais.
Ar nemanot, kad reikėtų, durklus pasigriebus,

Ir visas čionai suguldžius išgalabyt?

Moterų choras

Antodė

Aš tau dievu prisiekiu, jei erzinsi ir kurstysi mane,
daugiau nesivaldysiu ir tau teks
šiandien pagalbos šauktis: aš kaip kirsiu!
Na, moterys, ir mes numeskim drabužius,
Kvėpėkime ir mes kaip aštriadančiai ir įsiutę žvėrys.
Taip mums dera! O tu tiktai prieik arčiau -
Jau niekad nebeteks česnakų valgyt,
Ragaut juodų pupelių. Jeigu bent vieną
Blogą žodį pasakysi – tulžim paplūsi!

Moterų choro vadovė

Antepirema

Nebijau nė kiek aš jūsų: su manim kartu Lampito,
virte verdanti pykčiu. Štai greta miela Ismenė.
Ogi tu jei pabandytum, ragintum kelis kartus
Sau karių nesusirinktum: tu bjaurus visiems kaimynams.
Kai ruošiau Hekatei šventę, sumaniau vaikams jų draugą
Iš Bojotijos pakviest. Bet tėvai berniuko mielo
Man griežtai atsakė: "ne!". Taip jūs nutarėt taryboj.
Jeigu ir toliau taip spręsit, tuoj atpratinsim mes jus:
Kad papurtysim pagriebę ir nusuksim sprandus!

II epeisodijas (706 – 780)

Epeisodijai – aktorių atėjimai (epeisodios – papildomai įeinantis), dramos dialogai, kuriuose vystomas dramos veiksmas. Epeisodijai įterpiami tarp choro giesmių kaip papildomi, todėl ir liko intarpo prasmė – epizodas. Choras veiksmė nebedalyvauja, tik įrėmina epeisodijas savo dainomis.

Pro vartus ateina Lisistratė

Moterų choro vadovė

O sumanytoja šio didžio reikalo,
Kodėl tokia paniurus išėini tu iš namų?

Lisistratė

Gėdinga moters prigimtis, jos protas bobiškas
Liūdėti verčia ir svarstyti vaikštinėjant.

Moterų choro vadovė

Ką sakai? Ką sakai?

τί φής; τί φής; - gr.ką sakai?ką sakai? (ti fės? ti fės?)

Lisistratė

Ak tiesą, tik tiesą!

Moterų choro vadovė

Tai kas gi taip baisu? Pasakyk savo draugėms.

Lisistratė

Ir pasakyti gėda, ir nutylėt sunku.

Moterų choro vadovė

Geriau neslėpk, sakyk, koks blogis mus kankina?

Lisistratė

Sugulti nori jos, jei taip vienu žodžiu.

Moterų choro vadovė

O Dzeuse!

Lisistratė

O Dzeusas čia prie ko? Tiesiog jau taip yra, kad aš
Nebegaliu jų nulaikyt: kaip išmanydamos pas vyrus bėga.
Štai vieną paslapčia kuždenančią vos atlupau nuo plyšio,
Gi kitą pagavau besliuogiančią lynu, tą tiesiog bėgančią,
O šią, kuri tartum žvirblelis, glėbin pleveno Orsilocho,
Beliko griebti už plaukų. Visokių priežasčių prisigalvoja,
Kad tik namo išspruktų. Žiūrėk, štai dar viena -
Ei tu, kur gi dabar leki?

Pro vartus pasirodo kelios moterys

Pirma moteris

Ruošiuos namo keliaut:
Mat liko užmesta manoji vilna,
baisu, kad kandys jos nesukapotų.

Lisistratė

Kokios dar kandys?
Greitai grįžk atgal!

Pirma moteris

Sugrįšiu gi, dėl dievo, tik kartelį
Ant lovos vilną iškedensiu ir sugrįšiu.

Lisistratė

Niekur tu neisi, nieko nekedensi!

Pirma moteris

Taigi prapuls manoji vilna!

Lisistratė

Tegu prapuola, jei taip reikia.

Antra moteris

O nelaiminga aš, vargšėlė Amorginė,
Manoji vilna liko nešukuota!

Lisistratė

Va, dar viena šukuoti vilnos lekia!
Keliauki greit vidun!

Antra moteris

Prisiekiu tau šviesos deive,
Kiek pašukuosiu, kiek pabruksiu ir sugrįšiu.

Lisisitratė

Nieko tu nebruksi. Jei leisiu tau -
Ir kitos moterės užsimanys.

Trečia moteris

O deive gimdyvių, užlaikyk dar šiek tiek,
Kol gimdymui vietą surasiu!

Lisistratė

O tu dabar ko čia kvailioji?

Trečia moteris

Gimdysiu tuoj!

Lisistratė

Bet vakar tu net nebuvai nėščia!

Trečia moteris

O šiandien jau esu. Paleiski, Lisistrate,
Ir siųsk man pribuvėją kuo greičiau!

Lisistratė

Ką tu kalbi?

Čiupinėja

Kas čia taip sunku?

Trečia moteris

Tai kūdikis – berniukas!

Lisistratė

O Afrodite, netiesa! kažkas varinis, išgaubtas

Ir skamba dusliai. Duok, pasižiūrėsiu.

Nedorėle, paslėpus šventą deivės šalimą,

Drįsai jį išvadinti nėščiu pilvu!?

Trečia moteris

Dėl deivės, aš tikrai esu nėščia.

Lisistratė

Tai kam tau šito šalmo reikia?

Trečia moteris

Jei būtų tekę man gimdyti tvirtovėj, tai kūdikį

Nelyg lizdan paukštelį, pagimdžius būčiau tiesiai aš į šalimą.

Lisistratė

Ką čia šneki? Išsisukinėji? Jeigu jau šitaip susiklostė,

Tai teks tau pasilikti vardynoms šalmo.

Pasirodo dar kelios moterys

Viena iš naujai pasirodžiusių moterų

Aš čia nebegaliu užmigti nuo tada,

Kai pamačiau šventyklą sergstinčią gyvatę.

Kita iš naujai pasirodžiusių moterų.

O aš - nuo tų pelėdų, ūkaujančių šiurpiai,
jau kelinta naktis be miego. Galą gausiu.

Lisistratė

Bėgėdės, baikit tas suktybes! Paklauskite:
Jei šitaip vyrų geidžiat, ar nemanot, jog jie
Taipogi geidžia jūsų? Gerai žinau, kad jie kamuojas naktimis.
Bet, mielos mano, dar susilaikykite, dar pakentėkite truputį.
Jeigu ištersim, tik tuomet laimėsime.
Žinau, kad mums taip lemta pranašystės.

Kalonikė

Tai pasakyk ir mums, ką ji byloja.

Lisistratė

Ak, patylėkit gi! toliau gal skaito?
Tuomet, kai visos kregždės susiburs, norėdamos
pasprukti nuo kukučių, atsisakydamos jų meilės,
tądien bus blogis nugalėtas ir apatinį viršutiniu
iškelsiąs Dzeusas griausmavaldis...

Antra moteris (arba Kalonikė)

Tai mes galėsime viršų gulėti?

Lisistratė

Bet jeigu jos išskleis sparnus ir išsiskirsčiusios
Paliks šventyklos navą, pelnytai pramintos jos bus
Didžiausiomis nedorėlėm iš paukščių.

Antra moteris

Dėl dievo, pranašystė aiški!

Lisistratė

O dievai! Nors sunkiai vargstam,
Bet visos grįžtame vidun.
Baisi ištiktų gėda mus,
Jeigu pritrūkusios jėgų,
Išduotumėm mes pranašystę.
Lisistratė ir moterys grįžta į tvirtovę

Lyrinis dialogas (781-828) (antro epeisodijo dalis)

Senių choras

Strofa

Noriu papasakot mitą, kurį
pats girdėjau dar būdamas vaikas.
Toks jaunuolis kadais Melanijonas,
Nenorėdamas vesti, pabėgo
Ir įsikūrė kalnuos,
Kur rezgė tinklus,
sau gaudė kiškius
Ir šunį kažkokį turėjo.
Jis niekad daugiau neparėjo namo -
Taip moterimis bjaurėjos.
Manau, kad ir mes nė kiek ne mažiau
Protingi nei Melanijonas.

Senių choro vadovas

Sene, tuoj būsi nėščia!

Moterų choro vadovė

Neprireiks tau nei svogūnų,

ašarom kad apsipiltum!

Senių choro vadovas

Tuoj sugriebsiu ir įspirsiu!

Greičiausiai komiškai skėtriojasi

Moterų choro vadovė

O, kokia giria apžėlęs!

Senių choras

Ir Mironidas buvo

Juodais gaurais apžėlęs,

Laukinio vyriškumo

Bijojo visi priešai.

Peštynės

Moterų choras

antistrofa

Noriu ir aš jums papasakot mitą -

tik savaip – apie Melanijoną.

Toks Timonas – vienišius niūrus,

Barzdoje savo veidą paslėpęs,

Lyg erinijų atžala

Atsiskykęs sau vienas gyveno.

Jūs paklauskite kodėl? Ogi štai:

Nenutilo jo prakeikimai –

Taip vyrais, vargšeliu, bjaurėjos

Ir nekentė jų amžinai.

Tačiau moterims buvo meilingas.

Moterų choro vadovė

Žandan tuojau kad tvosiu!

Senių choro vadovas

Manai, kad aš bijau?

Moterų choro vadovė

Galiu ir aš įspirti!

Senių choro vadovas

Aha, parodyk savo viską (putę)!

pudenda muliebria σάκ-ανδρος

Moterų choro vadovė

Gali žiūrėt! Vistiek nepamatysi nieko.

Plaukelio anei vieno.

Nors ir sena esu,

Nusvilinu su lempele.

Peštynės

Trečias epeisodijas 829 – 979

Jeina Lisistratė

Lisistratė

O moterys, greičiau, greičiau, ateikit

Prie manęs!

subėga moterys, tarp jų ir Mirinė

Pirma moteris

Kas atsitiko? Kam tas triukšmas? Pasakyk!

Lisistratė

Žiūrėkite, štai vyras, tartum akis išdegęs, lekia mūsų link,
Aistros užlietas gražiaveidės Afroditės.

Viena iš moterų (gal Mirinė)

Valdove Pafo, Kipro ir Kiteros,
Mūs sergėtoja, vesk jį tuo keliu...

Pirma moteris

Kur jį matai ir kas jis toks?

Lisistratė

Štai, prie Demetros aukuro!

Pirma moteris

Dėl dievo, iš tikrųjų. Bet kas jis, kas?

Lisistratė

Žiūrėkite, gal kas pažįstat jį?

Mirinė

O dieve, aš atpažinau –
Kinesijas jis, mano vyras.

Lisistratė

Tada tavęs darbelis laukia – pakaitink jį gerai, pasisukiok,
Vilioki kaip gali, mylėk ir nemylėk,

Tik neužmiršk, ką mes prisiekėm virš taurės.

Mirinė

Tu nesirūpink, viską padarysiu.

Lisistratė

Ir aš padėsiu tau apgaudinėt. Pabūsiu čia,
Dar pakankinsiu kiek. O tu išeik.

Moterys išeina. Pasirodo Kinesijas

Kinesijas

Ojoi kokia bloga lemtis,

gr.Ομοι κακοδαίμων gr. oimoi kakodaimon- kokia bloga laimė

Kaip sugriebė mane konvulsijos,
Ooo, kaip pasistojo daiktas! (erectio penis)
Jaučiuos tartum kankinimų rate...

Lisistratė

Kas toks vidun prasmuko pro sargybą?

Kinesijas

Tai aš.

Lisistratė

Vyras?

Kinesijas

O, dar koks...

Lisistratė

Tai turi dingt iš čia!

Kinesijas

Kas tu tokia, kad išvarai mane?

Lisistratė

Šiandien aš budžiu.

Kinesijas

Tai dėl dievų, pakvieski man Mirinę.

Lisistratė

Žiūrėki man, pakviesti tau Mirinę? O kas tu toks?

Kinesijas

Jos vyras, Kinesijas iš Peonijos.

Lisistratė

Tai būk pasveikintas, mielas. Nesi tu mums nežinomas.

Ir tavo vardas mums girdėtas,

Nes nenuėina jis nuo tavo moters lūpų –

Vos paima jį kąsti kokį obuolį, tuoj sako:

Tebus tai į Kinesijos sveikatą.

Kinesijas

O dievai...

Lisistratė

Afrodite prisiekiu, jeigu kalba pasisuka tik

apie vyrus, žmona tavoji tuoj atliepia,

kad prieš Kinesiją – visi tuščia vieta.

Kinesijas

Tai eik dabar ir ją pakviesk.

Lisistratė

Va kaip? O ką už tai man duosi?

Kinesijas

Aš tau? Dėl dievo, ką tik nori panorėsi!

Tik tai turiu – jau ką turiu, tai tą ir duosiu. greičiausiai demonstruojasi

Lisistratė

Verčiau einu ir pasakysiu, kad ateitų.

Išeina

Kinesijas

Greičiau tiktai, nes jokio džiaugsmo

Neliko man gyvenime tada,

Kai ji išėjo iš namų.

Kaskart pareidamas liūdžiu –

Vien tuštuma aplink.

Nei duona nesuteikia atgaivos,

Nei dar kokie gardėšiai.

Gi styrau visą laiką aistros apimtas...

Mirinė nuo viršaus neva tai Lisistratei, neva sau

Aš myliu, myliu jį, bet mano meilės

Jis visai nenori. Geriau nekviesk manęs.

Kinesijas

Saldžioji mano, Mirinute, ką tu ten darai?

Nusileiski čia!

Mirinė

Dėl dievo, aš net nemanau.

Kinesijas

Mirine, mano kviečiama nenusileisi?

Mirinė

Bet jeigu negeidi, tai kam kvieti mane?

Kinesijas

Aš negeidžiu? Aš geismo pražudytas jau!

Mirinė

Lik sveikas, aš einu.

Kinesijas

Tu bent vaikelio pagailėk, girdi,

Kaip jis mamytės šaukiasi?

Kinesijaus vaikas (arba pats Kinesijas pakeistu balsu?)

Mamyte, mama, oi!

Tęsia

O tu pati ar nesikankini? Ar tau negaila vaiko?

Jau šešios dienos jis nei praustas, nei maitintas!

Mirinė

Tai žinoma mažylio aš gailiu –

toksai nerūpestingas vargšo vaiko tėvas.

Kinesijas

Tai nusileisk, mieliausioji, pas vaiką.

Mirinė

O kaip sunku būt motina!

Gal nusileist? Kodėl turiu kentėti?

Kinesijas

Dabar ji man atrodo
daug jaunesnė, ir švelnesnė.
O šitas išdidumas jos ir pyktis,
Iš proto varo kaitindami aistrą.

Mirinė

O mieliausias vaikelį, nevykėlio tėvo,
Leisk mamytei tave pamyluot.

Kinesijas

Ir kam gi, nelaimingoji, tu taip elgies,
Paklausiusi vienos iš moterų? Juk taip darydama,
Pati kamuojiesi ir kankini mane.

Mirinė

Tiktai neliesk manęs.

Kinesijas

Be tavo rankų namuose iškriko visa.

Mirinė

Man tai visai nerūpi.

Kinesijas

Nerūpi, kad tavieji siuviniai
Po kiemą vištų išstampyti?

Mirinė

Na ir kas?

Kinesijas

Ir Afroditės nepagarbinai jau taip ilgai.

Tiktai nebėk atgal...

Mirinė

Dėl dievo, aš negrįšiu tol, kol jūs tarpusavy nesusitarsit

Ir kariauti nenustosit.

Kinesijas

Tai gal, manau,

Mes taip ir padarysim.

Mirinė

Tai gal, manau, tada ir mes sugrįšim.

Dabar aš priesaikos nelaužysiu.

Kinesijas

Bet gi prigulk tu su manimi bent valandėlę!

Mirinė

O, nė už ką... nors taip geidžiu tavęs ir myliu...

Kinesijas

Tu myli? Tai kodėl nepriguli, Mirine?

Mirinė

Tu gal juokauji? Gultis prie vaikelio?

Kinesijas

Dėl dievo, verge, neški jį namo!

Matai? – jau vaiko nebėra. pridengia

O tu vis neguli.

Mirinė

Bet kurgi, nelaimingasis, mes tai darysim?

Kinesijas

Kaip kur? puikioj Pano grotoj!

Mirinė

O kaip aš susitepus grįšiu į tvirtovę?

Kinesijas

Gražiausiai nusiprausi prie Klepsidros.

Mirinė

Nedorėli, tu nori, kad priesaiką sulaužyčiau?

Kinesijas

Kaltė tekrinta ant manęs. Ir kam tai rūpi?

Mirinė

Atnešiu gal gultelį koj...

Kinesijas

Nereikia jokio,
Aš galiu ant žemės!

Mirinė

Dėl Apolono, tai jau ne. Neleisiu, kad gulėtumei ant žemės.

Nubėga

Kinesijas

Kaip moteris mane ši myli – tai akivaizdu.

Mirinė

grįžta

Na štai, gali jau gultis – aš, matai, rengiuos.

Bet gi mums reikia bent menkučio paklotėlio!

Kinesijas

Koks dar paklotėlis? Nereikia man!

Mirinė

Bet dėl Artemidės, gėda šitaip!

Kinesijas

Nors pabučiuok mane...

Mirinė

Štai...

Kinesijas

Tik tu sugrįžk greičiau!

Gr. παπαίξ: gr.papaijaks - nuostabos šūksnis.

Mirinė

Na va ir paklotėlis, gali jau gultis, aš rengiuos.

Bet gi mums reikia bent kokios nors pagalvėlės!

Kinesijas

Man tai tikrai jokios nereikia...

Mirinė

Dėl dievo, reikia man!

Išbėga

Kinesijas

Manasis daiktas bus priimtas kaip Heraklis...

Mirinė

grįžta

Kiek pasikelk, pradėsim. Dabar turiu jau viską.

Kinesijas

Žinoma, kad viską. Čionai ateik, aukseli...

Mirinė

Tuoj nusijuosiu diržą. Bet atmink,

Ką pažadėjai dėl taikos derybų!

Kinesijas

Dėl dievo, tepražūsiu, jeigu kas!

Mirinė

Dar apkloto tu neturi!

Kinesijas

O dieve, man nereikia, aš sueities tetrokštu!

Mirinė

Tik nesijaudink, tuoj galėsi: aš greit grįšiu.

Kinesijas

Pribaigs jinai mane su savo patalais!

Mirinė

Kiek pasikelk.

Kinesijas

Seniai pakelta viskas!

Mirinė

Aliejum įsitrinti nori?

Kinesijas

O Apolone, ne!

Mirinė

Prisiekiu aš Afrodite, tu nori.

Kinesijas

Kad ji išlietų tuos aliejus, Dzeusai valdove!

Mirinė

Grįžta

Dabar ištiesk rankas ir įsitrink gerai.

Kinesijas

O Apolonai, tas aliejus man guoliu nekvepia.

Gal jis nuo mėlynių?

Mirinė

Nevykėlė, ne tą aliejų atnešiau!

Kinesijas

Gerai, mieloji, viskas man gerai.

Mirinė

Tik nekalbėk kvailysčių

Išbėga

Kinesijas

Tegul prakeiktas bus tasai, kuris aliejus sugalvojo!

Mirinė

sugrįžta

Štai, paimk indelį .

Kinesijas

Na, pagaliau turiu. Bet gulkis gi,
Negaillestingoji, ir nieko man jau nebenešk.

Mirinė

Darau kaip tu sakai, dėl Artemidės.
Štai, aunuos. Tik tu, mielasis,
Dėl tų taikos derybų tai balsuok!

Kinesijas

Balsuosiu.
siekia apkabinti, bet Mirinė greitai pabėga
Žūstu žmonos savosios iškankintas:
Kaip įmanydama įaudrinus – paliko.
Ojoi, kaip aš kenčiu! Taip troškau sueities,
O ji, gražiausia iš visų, tiesiog mane apgavo.
Kaip vaiką išmaitinsiu?
Kur vergas Kinalopas?
Surask man greit žindyvę!

Senių choro vadovas

Kaip baisiai ir gėdingai, nelaimingasis,
Tu iškamuotas ir apgautas!
Ajajai, kaip užjaučiu tave!

Kieno gi inkstai šitiek atlaikytų,
Kokia širdis, ir kokios strėnos,
Kieno užpakaliukas?
Kieno gi kūnas iškentėtų šitaip įsitempęs,
taip ir negavęs išsiliet iki aušros?

Kinesijas

O Dzeusai, kokie skausmai siaubingi!

Senių choro vadovas

Ir visa tai užtaisė
Pati bjauriausia ir nekenčiamiausia.

Kinesijas

Dėl dievo, mylimiausia ir pati saldžiausia!

Senių choro vadovas

Kokia ji tau saldi? Suteršta, nešvari!
O Dzeusai Dzeusai, mums padėk,
Pakelk kaip dulkes jas nuo žemės,
Didžiuliu verpetu susuk,
Blaškyk, vartyk, nunešk, grąžink,
Tuomet nusviesk tiesiog į žemę,
Ant mūsų stovinčių ir atsmauktų daiktų lot.membrum virile praeputio retracto
Jas stipriai užsodink!

Ketvirtas epeisodijas 980 - 1042

Įeina **Spartos šauklis** greičiausiai jo situaciją panaši į Kinesijo, t.y. – jis erekuotas
Kur Atėnų senių taryba?
Kur pritanėjai? Aš atnešu jiems svarbią žinią.

Pasirodo atėnietis (gali būti Patarėjas)

Atėnietis (Patarėjas)

Bet kas gi tu esi: žmogus ar dulkių stulpas?

Spartos šauklis

Šauklis aš, pasipūtėliai (galima dviprasmybė). Dievais prisiekiu,
Aš atvykau iš Spartos dėl derybų.

Atėnietis (Patarėjas)

Dėl to, matyt, ir ietį užanty nešies ateidamas?

Spartos šauklis

Kad ne, dievais prisiekiu...

Atėnietis (Patarėjas)

Ko taip sukiojies? Ko nerimsti?

Apsiaustą plėši nuo savęs?

Gal veržia? Sutinai kelionėj?

Spartos šauklis

Kastorai, gelbėk, koks bjaurus seniokas.

Atėnietis (Patarėjas)

Bet tu gi styrai! Koks nedorėlis!

Spartos šauklis

Dėl dievo, ne. Nepliurpk nesąmonių!

Atėnietis (Patarėjas)

O ką tu čia turi?

Spartos šauklis

Tai tik spartietiška lazda.

Atsidengia

Atėnietis (Patarėjas)

Tuomet ir šitai tik lazda iš Spartos?

veikiausiai irgi atsidengia

Bet aš ir pats žinau. Tu tiesą pasakyk,

Kaip jūsų reikalai Lakedemone?

Spartos šauklis

Visi – spartiečiai ir jų sąjungininkai –

Kartu sukilę, sau ramybės neberanda.

(sukilę/ pakilę – akivaizdi dviprasmybė)

Atėnietis (Patarėjas)

O priežastis kokia?

Spartos šauklis

Manau bėdų pradžia – Lampito,

Tada ir kitos Spartos moterys kartu,

Gudruolės tos pakurstytos,

Nepisileidžia vyrų prie savų darželių.

Atėnietis (Patarėjas)

Tai kaip jūs tveriate?

Spartos šauklis

Kankinamės. Ir po miestą tarytum leptom nešini,

Mes susilenkę vaikštome. O moterys –

Tos tai kentės tylėdamos, kol mes visi Heladėje

Nesusitarsim ir aukos nepaaukosim taikai.

Atėnietis (Patarėjas)

Tai pasirodo, dėl taikos
visuos kraštus tos moteris prisiekusios.
Dabar jau suprantu. Tad pasakyki
tarybai Spartos, kad įgaliotinius deryboms
ji kuo greičiausiai atsiųstų.
Aš gi savo taryboj raginsiu
Derybininkus rinkti,
O savo daiktą griebsiuos kaip įrodymą pateikti.

Spartos šauklis

Lekiu tuoj pat. Stipriai čia viską pasakei!
Abu išeina

Dviejų chorų dialogas (1014-1042) (ketvirto epeisodijaus dalis)

Senių choro vadovas

Nėra žvėries už moterį baisesnio,
Jai niekas neprilygsta žiaurumu!

Moterų choro vadovė

Žinia, todėl tu ir kariauji su manim?
O juk, nevykėli, galėtum sau turėti bendražygį!

Senių choro vadovas

Aš niekad nenustosiu moterų nekęsti!

Moterų choro vadovė

Kaip sau nori. Tik liūdna man matyt tave
Nuogą nuogutėlį. Pasižiūrėk, koks tu juokingas.
Bent jau apgobsiu apsiaustu priėjus.

Senių choro vadovas

Dėl Dzeuso, tiesą sakant, neblogai tu padarei:
Aistros kamuojamas, buvau aš apsinuoginęs.

Moterų choro vadovė

Na va, dabar tu panašus į vyrą. Jau nebesi juokingas.
O jeigu dar manęs neerzinsi, tai aš tą žvėrį,
Kurs tau akį įkritęs, tuoj išimsiu.

Senių choro vadovas

Tai štai, kas man taip griaužė. Imk žiedą dovanų.
Ištrauk tą krislą ir tada parodyk,
Kas gi mane, dėl Dzeuso, taip seniai skaudino.

Moterų choro vadovė

Tuoj taip ir padarysiu.
Nors ir bjauraus tu būdo senis.
O didis Dzeusai, pažiūrėk, koks uodas buvo!
Tu matai? Ar tik nebus jis milžinų kilmės?

Senių choro vadovas

Dėl dievo, tu išgelbėjai mane. Jau taip seniai man griaužė,
Matai, net ir išėmus, vis dar baisiai ašaroju.

Moterų choro vadovė

Tuoj nuvalysiu. Ir nors tikrai bjaurus esi,
Dar pabučiuosiu.

Senių choro vadovas

Tik jau nereikia!

Moterų choro vadovė

Ot pabučiuosiu, nori tu ar ne!

Senių choro vadovas

Nei nesiartink! O melaginga prigimtis!
Teisus tas, kurs pasakė, kad su jomis
Tu būsi sužlugdytas, bet be jų – pražūsi.
Tai gal kartu nuliekim auką susitaikymui ir ateity
Nei aš tavęs piktai neplūsiu, nei tu man kalbomis neįkyrėsi?
Bandykim gal bendrai pradėti naują giesmę?
Chorai susijungia

Giesmė (μέλος, σάσιμον) 1043-1071 (ketvirto epeisodijo dalis)

Choras (pirmas puschoris, gal tik moterų)

strofa
Nenusiteikę apie piliečius kalbėt blogų dalykų,
Vien tai, kas gera pasakyt ir padaryt mes norim.
Ir taip nelaimių per akis!
Todėl tepraneša kiekvienas,
Kurs stokoja,
Ar vyras jis, ar moteris,
Kiek jam reikėtų pinigų:
dviejų, trijų ar dar daugiau monetų?
Mes galim pasigirti pinigine,mes,
Todėl kai stos galop taika,
Ir jau galėsit mums grąžinti,
Jokių palūkanų neimsim.

Antras puschoris

Antistrofa
Mes laukiame draugų, atvykstančių į puotą,
Puikiausių ir gražiausių vyrų.
Paršelis jau išdarinėtas visas, mėsytė jo –
Tik šiandien paruošta – švelni, saldi.
O jūs tik nusiprauskit ir vaikus suruoškite,

Ir nė neklausę nieko, eikit tiesiai,
Atėję jauskitės tartum gimtuos namuos.
Tik durys – bus jums uždarytos.

Dvi jambinės scenos arba V epeisodijas 1072-1188

Choras (senių)

O štai iš Spartos atkeliauja šitie seniai,
Ilgom baltom barzdom.

Įeina Spartos pasiuntiniai, tokie pat kaip ir jų pirmtakas

Būkit pasveikinti Lakedamono vyrai,
Kaip laikotės ir ką mums pasakysite?

Spartos šauklis

Ir kam čia tiek kalbos, argi nematot,
Ateidami ką su savim atsinešam?

Senių choro vadovas

Ojiojoi, kaip reikalas išsipūtė,
Įsitempė kaip baisiai.

Spartos šauklis

Neįmanoma kentėt, kas gali apsaakyti?
Bet kaip ir su bet kuo mes pasiryžę taiką sudaryt.

Senių choro vadovas

O aš matau ir vietinius ateinančius,
Kurių apsiaustai kaip imtynininkų –
Ties juosmeniu nebesueina.
Ar tik nebus atletų čia liga?

Jeina atėniečiai

Atėniečių šauklis (pasiuntinys)

Kas pasakys, kur Lisistratė?

Ak, vyrai, tai jau nebepakeliama...

Choro vadovas

Na štai, ir jis apie tą patį gieda.

Ir jus tie patys traukuliai kamuoja?

Atėniečių šauklis

Dėl dievo, tuoj visai nusikamuosim,

Ir jeigu niekas su mumis nesiderės,

Tuomet, Kleisteni, būk labai budrus...

Choro vadovas

Jeigu dar mažot kiek, tai imkit apsiaustus,

Kad hermom kas palaikęs – neišniekintų.

Atėniečių šauklis

Dėl Dzeuso, tu gerai sakai.

Spartos šauklis

Dėl dievo, iš tiesų, gal imkime

Ir užsimeskim drabužius.

Atėniečių šauklis

Sveiki, spartiečiai. Regite, kaip mes gėdingai kenčiam?

Spartos šauklis

Policharidai, mes kentėtumėm ne tiek,

Jei būtų kas išvydęs, kokie esame stati.

Atėniečių šauklis

Sakykit tiesiai mums, spartiečiai,
Ko atvykot?

Spartos šauklis

Derėtis dėl taikos.

Atėniečių šauklis

Gerai jūs sakote. Ir mes dėl to.
Kodėl gi nepakvietus Lisistratės, kuri
Vienintelė sutaisyti mus gali?

Spartos

Tai dėl dievų, pakvieskit Lisistratę.

Atėniečiai

Bet panašu, kad nė nereikia kviesti,
Nes ji pati, išgirdusi, ateina.

Pro vartus pasirodo Lisistratė (greičiausiai su muzika)

Senių choro vadovas

Sveika būk, o visų drąsiausioji: dabar jau laikas pasirodyti
Baisia, didinga, pakančia, gera, švelnia ir daug patyrusia.
Helėnų karvedžiai, nevilties genami,
Susirinko tikėdamies, kad jiems padėsi.

Lisistratė

Tai darbas nesunkus,
jei užvaldyti jie taip nenumaldomos aistros.
Tuoju pamatysim. Nagi, kur Taika?

Pasirodo deivė Taika

Ateik, paimk pirmiausia spartiečius
už rankų – be prievartos ir be savivalės.
Ne taip, kaip darė mūsų netašyti vyrai,
bet taip, kaip daro moterys – svetingai ir meiliai.
O jei neduos jie rankos – už daikto juos paimk. (membrum virile)
Eik, ir atėniečius atvesk,
Už to, ką tau paduos, paimk ir atitempk.
Na, Spartos vyrai, sustokit susirinkę prie manęs,
Ir jūs, visi kiti, manųjų žodžių paklausykit.
Aš moteris esu, ir proto man užtenka,
Gamta mane apdovanojo išmintim:
Klausydama ir tėvo, ir senelio sakomų kalbų,
Daug gero sužinojau ir išmokau.
Paėmusi už rankų jus, išbarti noriu
Visiškai teisėtai: iš vieno indo
Jūs nuliejate aukas tarytum giminaičiai
Delfuose ir Pile,
Daugybė kitų vietų, kurių net neišvardinčiau.
Tačiau žiauriųjų barbarų akivaizdoj,
Tarpusavy negalit susitarti
Ir žudote vieni kitus, niokojat graikų miestus.
Aš neturiu ką gero judviem pasakyti.

Olimpijoje,

Atėniečiai

Mane gi žudo dieną naktį stovintis manasis daiktas...

Lisistratė

Dabar, spartiečiai, aš į jus kreipiuos:
Ar dar atsimenat, kaip Periklidas, atlėkęs čion
Kaipo bėglys, maldavo prie mūsų aukurų,
Prašydamas kariuomenės pagalbos?
Kaimynė jūs Mesenija tuomet sukilus buvo,

Ir mūs Kimonas, atvedęs tūkstančius hoplitų,
Išgelbėjo tėvynę jūsų.
Pagalbos šitokios sulaukę iš Atėnų,
Dabar niokojat žemę, kuri jus išgelbėjo?

Atėniečiai

Jie neteisingai elgiasi, dėl Dzeuso, Lisistrate.

Spartos šauklis

Mes neteisingai elgiamės.

(apžiūrinėdamas deivę Taiką) Bet jau grožybė neapsakoma!

(gr.tekste minima išangė, bet nemanau, kad derėtų palikti graikų variantą, tuo labiau, kad tai kiek nerealu, nes deivė tikrai negalėjo pasirodyti apsinuoginus).

Lisistratė

Ar manote, kad jūsų, atėniečiai, neišbarsiu?

Pamiršot jau, kaip Spartos vyrai jus išgelbėjo,

Kai dar vilkėjot vergo drabužius? Atėjo jie ginkluoti ietimis,

Išvijo jūsų priešus iš Tesalijos, išvaikė Hipijo bendrininkus –

Vieninteliai tuomet jie buvo jūsų bendražygiai,

Išlaisvinę iš vergiško drabužio ir apsiaustą

piliečio sugrąžinę jūsų liaudžiai.

Spartos šauklis

Dar niekur nemačiau gražesnės moters.

Atėniečiai

O aš – dailesnio trikampėlio (pudenda muliebria)

Lisistratė

Kodėl užmiršę šitiek padaryto gero,

Jūs vis kovojate tarpusavy ir neužbaigiate piktumų?
Dėl ko jūs nesusitariat? Kas stovi skersai kelio?

Spartos šaukllys

Gal ir sutiktume mes taikytis,
Jei sugrąžintų mums tvirtovę.

Lisistratė

Kokią dar, žmogau?

Spartos šaukllys

Gi Pilą, tą kurio mes trokštam
Nuo tada, kai jūs jį užgrobėt.

Atėniečiai

Dėl Poseidono, šito tai jau ne.

Lisistratė

Sutikit, atiduokit jiems.

Atėniečiai

O mums tada kur dėtis?

Lisistratė

Mainais pareikalaukit ką nors kitą.

Atėniečiai

Tuomet mums duokit tą, kaip ten jisai –
Va, Echinuntą, tada kartu dar įlanką
Tą Malijos ir dar Megaros sienos.

Spartos šaukllys

Dėl dievo, gal ne viską taip iškart, mieli bičiuliai?

Lisistratė

Sutikit, nesispyriokit ir jūs.

Atėniečiai

Tuoj drabužius numetęs, eičiau žemės art.

Spartos šauklis

O aš pirmiausia mėšlą iškratyčiau...

Lisistratė

Tik susitarkit ir darysite, ko trokštat.

Tai gal pradėkime tuomet derybas,

Ir sąjungininkus nuvykit pasikviest.

Atėniečiai

Kokie dar sąjungininkai? Argi nematai? Mes styrome stati!

Manai, kad jiems kitaip? Visi mes sueities trokšte tetrokštam!

Spartos šauklis

O dievai, ir mes taip pat!

Atėniečiai

Ir karistiečiai čia nė kiek neatsilieka!

Lisistratė

Patinka man šita kalba. Dabar gi jūs apsivalykit,

O tada, mes moterys, pakviesim į akropolį

Ir pavaišinsim kuo tik turim.

Ten priesaiką ištikimybės duosit viens kitam,

Po to kiekvienas žmoną pasiėmęs

Galės keliauti į savus namus.

Atėnietis

Tai eikim kuo greičiau!

Spartos šauklis

Paimk ir mus kartu!

Atėniečiai

Dėl dievo, vesk gi, paskubėk...

Visi išeina paskui Lisistratę

Pirmas puschoris (gal moterų)

Strofa

Užtiesalų margų,

Apsiaustų, apdarų

Mes turim visokių,

Išsiūtų auksu.

Negaila nieko mums,

Tik imkit, neškit sau,

Papuoškite vaikus,

Tegu jie džiaugias.

Jūs rinkitės, ką norit,

Štai viskas priešais jus,

Tik jei surast ką norit, pamatyt –

Skvarbesnės jūsų akys

Turi būti už manąsias.

Siuvinėtų auksu mes turim,

Antras puschoris (turbūt vyrų)

Antistrofa

O jei pritrūko kas

Duonelės šeimai išmaitint,

Kam alkani maži vaikai,

Tepaima iš manęs grūdų,
Iš saiko duoną išsikeps.
Tegu ateina vargšai pas mane,
Paėmę pintines grūdams.
Pribers jums mano Manas.
Tiktai prie durų
Neprieikit per arti,
Saugokitės šuns!

Choro šokis

Eksodas (gal jau nuo čia, o gal nuo 1242 – 1320)

Atėnietis, chorų vadovai, atėniečiai, spartiečiai, spartiečio daina ir šokis, pritariant fleitistui, Lisistratė, bendras spartiečių ir bendras atėniečių chorai, kurie dainuoja ir šoka – išėjimas.

Atėnietis jeina su deglu (sunku pasakyti, kas skirtas jo kreipimasis - gal moterų chorui? labai neiškus ir skirtingai interpretuojamas fragmentas)

Atidarykite duris! Nenorit pasitraukt?

Ko sėdit jūs? Ar laukiate, kad fakelu

Pakaitinčiau? Man vienas vargas su jumis.

Kaip nesmagu, bet jeigu jūs taip norit,

Mes ir toliau turėsime ištvėringi būt.

Kitas atėnietis (arba senių choro vadovas)

Ir mes su tavimi kentėti pasiruošę!

Šokis

Atėnietis

Ko nesitraukiate? Kai deglu pamojuosiu,

Raudosit smarkiai dėl plaukų.

Praleiskit, tegu spartiečiai po pietų

Išeina sau svetingai palydėti.

Kitas atėnietis

Dar niekad nebuvo aš matęs šitokios puotos!
Ir spartos vyrai šitokie malonūs! O mes –
Visų išmintingiausi sugėrovai.

Atėnietis

Tikra tiesa, tik blaivūs mes kaip nesveiki.
Jei būčiau saviškius įtikinęs kadais
Vynu apsvaigusius valstybės reikalus tespręst....
O dabar – jei tik atvykstame į Spartą mes blaivi,
Tai tuoj ir dairomės, ką čia sukursčius.
To, ką mums kalba, nei negirdim,
O to, ko nepasakė, visa tai įtarinėjam,
Ir pranešame apie tai, ko nei nebuvo.
Dabar gi viskas tik į gera, net jei jie
Giedoti imtų Telamoną (iš Sofoklio Ajakso),
ten kur giedot reikėtų Klitagorą,
vistiek susiderėtume ir jiems pritartume.
Turbūt chorui:
Žiūrėk, šitie ir vėl atgal sugrįžta.
Neslankiokit čia, niekšai ir nenaudėliai!

Atėnietis 2

Dėl Dzeuso, štai ir svečiai jau pasirodė.
Įžengia du chorai – spartiečių ir atėniečių – šokdami pagal fleitų muziką; paskui juos eina moterys,
vedamos Lisistratės

Gal eksodas tik nuo čia (1242-1320)

Spartietis

O mielas drauge, imk ir man pritarki fleita:

Taip noriu kuo gražiausiai aš pašokti
Ir padainuot – kartu ir apie mus, ir apie mūs draugus!

Atėnietis

Tai dėl dievų, gi imkit dūdeles,
Juk šitaip malonu matyt jus šokančius!

Spartietis

Šoka ir dainuoja
O Mnemosine,
Mūza mano,
Primink visiems,
Kaip mes su atėniečiais
Prie Artemisijo
Nelyg kokie dievai
Šauniauusiai įveikėm persus.
O mes, kai Leonidas vedė
Į žygį mus, kaip žvėrys veržėmės,
Nes persų buvo ne mažiau,
Negu smilčių pajūry.
O žiaurioji deive žvėrių,
Aplankyk mus, mergele,
Priimki mūsų nuliejimo auką
Ir būk su mumis kuo ilgiau.
Telieka ši draugystė amžinai miela
Visiems, kurie dėl jos taip stengės.
Ateik, mergele, pasilik!

Atėnietis

Taigi dabar, kai viskas baigės kuo gražiausiai,
Pasiimkim savo moteris: spartiečiai, veskitės savąsias,
O jūs gi – susiraskite savas.
Ir tegu vyras atsistoja šalia moters, o moteris –

Prie savo vyro. O šitą puikią šventę paminėdami,
pašokime dievus pagerbdami
Ir niekada daugiau ateity nenusidėkim.

Manychiau, kad kaip tik čia derėtų baigti, nes toliau tėra graikams aktualus dievų pagarbinimas (daug epitetų, realijų etc.)

Susidaro du chorai – Atėnų vyrų ir moterų bei Spartos vyrų ir moterų

Atėniečių choras

(dainuoja ir šoka)(korifėjus)

Pasirodykit, šokėjai, prisijunkite charitės,

Kvieskit kvieskit Artemidę

Ir džiaugsmingąjį lėją,

Kad pradėtų ratelius.

Bakchą degančiom akim,

Dzeusą, svaillantį ugnim,

Jo prašmatnią sutuoktinę

Ir visus kitus dievus,

Tegu linksminas visi,

Nes grąžinome mes Taiką.

O kartu sugrįš gerovė,

Kurią neša Afroditė.

A-la-la, ija, Peanai!

Šokinėkite visi!

Euoi! Euoi, peanai!

Atėnietis

Pamokyk, mūza, mus naujos dainos!

Spartiečių choras

Mieloji mūza,

Nuo Taigeto nusileisk,

Kad su mumis kartu
Pagerbtum Apoloną
Ir vario namuose gyvenančią Atėnę,
Ir Tindarėjo palikuonis,
kurie sau šoka prie Euroto.
Sukitės, hei, kilnokit kojas.
Skriekite pirmyn,
Pagerbkit Spartą.
Šie šokiai – dievų garbei.
Mergaitės mūsų puikiosios
Susikabinusios linguoja
Ir kojėlėm trepsi
Prie Euroto.
Plaukai jų draikos kaip bakchančių
Jos eina aplink tirsą,
O ratelį veda
Dievus pagerbianti
Pačios Ledos dukra.
Riškitės į plaukus kaspinus,
Nelyg elniukai šokinėkit,
Plokit, šokiui pritarkit,
Pagerbkit galingiausią deivę,
Vario namuose gyvenančią,
Karingąją.
Nes pirmieji iš helėnų apimti kreivakaklystės
Susirinko tau bendrą apkaltinimą visą išspręsti (patikėdami).

Lisistratė

Tai darbas nesunkus, jei užvaldyti jie srūvančios aistros
Bet tai nesunkus darbas, jei apimti jie
Aistros srūvančios ir panašių išbandymų
Tuoj pamatysiu aš. Kur Derybos (Taika)?

Pasirodo nimfa (?) Taika

Ateik paėmusi pirmiausia spartiečius
už rankų- be prievartos ir savivalės
ne taip, kaip darė mūsų netašyti vyrai,
bet panašiai kaip moteris – svetingai.
O jei neduos jie rankos – už membrum virile atvesk.
Eik, ir atėniečius atvesk,
Už to ką paduos tau, paėmus atvesk.
Spartos vyrai, sustokit prie manęs susirinkę,
Ir jūs, kiti, žodžio paklausykit.
Aš moteris esu, protas man yra,
Pati iš savęs neturiu aš kliaudos (aš turiu išminties)
Iš tėvo ir senolių girdėdama žodžius (Daug kalbų)
Aš neišmokau blogo (daug gero aš išmokau)
Paėmusi už rankų jus, išbarti noriu
Visiškai teisingai: iš vieno indo
Ant aukuro nuliejate aukas lyg giminaičiai
Olimpijoje, Pile, Delfuos pitijai,
Daugybė kitų vietų, kurių net neišvardinčiau.
Nekenčiamų esančių (akivaizdoj) barbarų žygių
Naikinate (niokojate, žudote) Graikijos vyrus ir miestus.
Čia mano pirmas žodis baigiasi.

Atėn.

Mane gi žudo praeputium retrahere alicui (nepadorus....)

Lisistratė

Dabar, spartiečiai, aš į jus kreipiuos,
Ar dar atsimenat, kaip Periklidas spartietis, atvykęs čia
Kaip bėglys, maldavo prie atėniečių aukurų išbalęs visas
Nors purpure, kariuomenės pagalbon prašė? Mesenija tada
Jus prislėgė dievai, kuri sukilo visa vienu metu,

Keturis tūkstančius hoplitų Kimonas atvedęs

Visą Lakedemoną išgelbėjo.

Tai patyrę iš atėniečių

Jūs niokojate žemę, kuri jus išgelbėjo?

At.

Jie neteisingai elgias, dėl Dzeuso, Lisistrate

Spartos š.

Mes neteisingai elgiamės. (turbūt žiūrėdamas į deivę Taiką) Bet išangė neapsakomai didžiulė kokia graži.

Lisistratė

Manai, neapkaltinsiu jūsų, atėniečiai?

Nebūk tas, jus lakedamoniečiai grįžo vėl 1150

(kai) nešiojote vergo drabužį, atėjo nešini ietimi,

Išžudė daugybę Tesalijos vyrų, daugybę (tirono) Hipijo draugų ir šalininkų (bendražygių),

Tuomet vieninteliai jie buvo jūsų bendražygiai,

Jie jus išlaisvino iš vergo rūbo, 1155

Ir jūsų liaudžiai sugrąžino piliečio apsiaustą.

Spartos šauklis

Niekur moters nemačiau puikesnės

Atėn.

Aš gi niekad nemačiau graženės pudenda muliebria

Lis.

Kodėl užmiršę daug gero,

Jūs kovojate ir neužbaigiate piktumų? 1160

Kodėl gi nesusitariate? Kas jums stovi skersai kelio?

Spartos š.

Mes imtumėmės (taikytis), bet ratą (žiedą) -tvirtovę - εγκυκλον, το, woman's upper garment, Ar.Th.261, Lys.113;

Tegul mums atiduoda.

Lis.

Kokį, žmogau?

Spartos š.

Gi Pilą,

Kurio trikštame seniai po to, kai jūs pagrobėte

Atė.

Prisiekiu Poseidonu, šito nepadarysite 1165

Lis.

Paleiskit, atiduokit jiems

Atė.

Į kokią kitą tuomet persikelti?

Lis.

Bet kurią kitą vietą išsireikalaukit

Atėn.

Tuomet tą duokit mums, kaip ten tą,

Pirmiausia Echinuntą, malijos

Įlanką kartu ir Megaros sienas 1170

Spartos š.

Dėl dievo, ne viską iškart, mieli draugai (bičiuliai)

Lisistratė

Sutikit, nesispyriokit dėl sienų

Atėn.

Aš jau žemę arti drabužius nusimetęs norėčiau

Spartos š.

O aš pirmą išvežčiau mėšlą dėl dievų

Lisistratė

Kai susitarsite derybose – visa tai darysite 1175

Ir jei jums atrodo, kad tai darysit, tarkitės,

Pas sąjungininkus nuvykę susiderinkit.

Atė.

Kokie dar sąjungininkai? Mes styrome stati

στω , fut. στωσω [ū] AP10.100 (Antiphan.): aor.1 inf.

A. στῦσαι Ar. Lys.598 :--make stiff or erect: sens. obsc., penem erigere, Ar. l.c.:-- Pass. (with intr. pf. Act. εστῦκα Id.Av.557 , Lys.989, Lacon. 3pl. -αντι ib.996), Id.Av.1256; επιτινα Luc.Alex.11 : aor. Pass. εστυθην Diog.Ep.35.3 .

manai, kad sąjungininkams ne tas pats,jie kaip ir mes

βινεω coire inire, coire, of illicit intercourse visi 1180

Spartos š.

Ir mūsiškiai taip pat dėl dievų

Atén.

Ir karistiečiai čia nė kiek neatsilieka

Lisistratė

Gražiai kalbate. Dabar gi jūs apsivalykite,

Tuomet mes moterys primsim į akropolį ir

Pavaišinsime kuo turim iš krepšių.

Priesaiką ištikimybės ten viens kitam duosite,

1185

Po to kiekvienas jūsų savo žmoną pasiėmęs

Keliaus namo.

Atėnietis

Tai eikim kuo greičiau

Spartos š.

Vesk ir mus kartu

Atén.

Tai vesk gi dėl dievo kuo greičiausiai

Visi išeina paskui Lisistratę

Pirmas puschoris (gal moterų)

Strofa

Užtiesalų (patiesalų) margų ir

Apsiaustų , apdarų (visokiausių)

1190

Siuvinėtų auksu mes turim,

Mums nieko negaila, imkit ir neškit

savo vaikam, mergaitėms, kad vilkėtų procesijose,

sakau jums, neškitės viską, kas mūsų, mes atiduodam visokia gėrybes (visus daiktus) 1195

ir niekas čia nepaslėpta,

nesuteršta – išsitraukit (pasiimkit), neškitės

bet kad pamatytum ir rastum ką nors

turi matyti skvarbiau nei aš.

Antras puschoris

Antistrofa

O jei jums neužtenka duonos

1203

Neišmaitini namiškių

Ir daug mažų vaikų

Tegu tas iš manęs paima grūdų iškultų
Vieno saiko užteks duonai iškepti,
Kas tik nori iš vargšų, tegu ateina
Pas mane su krepšiais
Ar pintinėm, kad paimtų grūdų.
Mano Manas jums pribers.
Tiktai prie mano durų
Neprieikit per arti,
Saugokitės šuns 1215
Choro šokis

Eksodas???

Atėnietis (jeina su deglu)

Atidaryk duris nenori atsitraukti (turbūt moterų chorui)?

Jūs ko sėdit? Jei ne, aš deglu

Jus padėsiu. Tikra našta,

Aš nepakėsiu. jei būtina daryti,

kad jūs būtumėt patenkintos, mes turėsime toliau ištvėringai tęsti (arba kęsti) 1220

Atėnietis B (antras arba pagal rusus - moterų choras)

Ir mes su tavimi kentėti pasiruošę

šokis

Atėnietis

Ko nesitraukiate? Raudosit smarkiai dėl plaukų.

Pasitraukite, kad lakonai pasidavę

Ramybėje paleisti (būtų) gerai priimti

Atėnietis 2

Dar niekada tokios puotos aš neregėjau (dar niekad nebuvau aš matęs šitokios puotos)

Συμποσιον

Kokie malonūs buvo lakonai:

Mes gi prie vyno, malonūs sugėrovai patys išmintingiausi.

Atėnietis 1

Tikra tiesa, tik blaivūs mes kaip nesveiki,
Jei būčiau įtikinęs atėniečius sakydamas,
Kad vynu apsvaigę visada viską spręstumėm. 1230

Dabar gi atvykštam į Lakedemoną
Blaivi, tai tuoj ir dairomės, ką čia sukursčius.

To ką mums kalba, nei negirdime,
O to, ko nepasakė, visa tai įtarinėjame,
Ir pranešame apie tai, ko nei nebuvo. 1235

Dabar gi viskas tik į gera, net jei jie
Uždainuotų Telamoną (iš Ajakso), kai reiktų dainuot Klitagorą,
Mes pritartumėm ir susiderėtumėm.
Bet šie ir vėl (gal choras) atgalios sugrįžta.
Neslankiokit čia niekšai ir nenaudėliai 1240

Atėnietis 2

Dėl Dzeuso, štai ir chorai jau pasirodo

Įžengia du chorai – lakonų ir atėniečių – šokdami pagal fleitų muziką; paskui juos eina moterys,
vedamos Lisistratės

Gal eksodas tik nuo čia (1242-1320)

Spartietis

O drauge, imki fleitą
Kad aš galėčiau šokti ir dainuoti kuo gražiausiai
Apie atėniečius ir mus drauge

Atėnietis

Iš tikro, imkite gi dėdes dėl dievų, 1245
Kaip malonu matyti jus šokančius

Spartietis

Šoka ir dainuoja
Įkvėpk tuos pasipūtėlius, Mnemosine,
O mano mūza,
Tą, kuris žino mus ir atėniečius, 1250

Kaip prie Artemisijo kartu

Į dievus panašūs (dievams prilygdami) gražiausiai medus (persus) nugalėjo

Ir aš, kai Leonidas vedė

Kaip šernai Iškišę iltis 1255

Per nasrus mums putos dribo,

Linko kojos per kelius

Nes persų vyrų buvo ne mažiau 1260

Nei smėlio smilčių pakrantėj.

O žiaurioji žvėrių gimdytoja (Artemide),

Ateik čia, mergele,

Priimki mūsų nuliejimo auką.

Tu palaikyk mus ilgą laiką 1265

Dabar vėl draugystė amžinai miela tebūna

Ją sudariusiems,

Kad meilikaujančias (klastingas) lapes mes pagautume.

O čia ateik, čia o mergele šunų varove. 1270

Atėnietis

Veskis dabar po to, kai viskas baigės kuo gražiausiai

Pasiimkite jas, lakonai, o jūs gi -

Savąsias. Tegu vyras atsistoja prie moters, o moteris – 1275

Prie vyro. Ir šia gražia proga (συμφορα)

Sušoksime dirvus pagerbdami (palinksmindami)

Ir ateity daugiau nenusidėkim.

Susidaro du chorai – Atėnų vyrų ir moterų bei Spartos vyrų ir moterų

Atėniečių choras

(dainuoja ir šoka)(korifėjus)

Pasirodykit, šokėjai, prisijunkite charitės,

Kvieskite Artemidę 1280

Ir didjį šokių vedlį džiaugsmingąjį lėją,

Ir Nisijos Bakchą, kurio akys dega nuo šėlo,

Dzeusą, svaidentį ugnį,

Palaimintą jo karališką sutuoktinę

Visas dievybes, kad visi būtų liudininkais,

Kad mes niekada nepamirštume, kad sudaryta

Taika vardan gerovės,

Kurią padarė deivė Kipridė. 1290

Alala, ije, Penai

Šokinėkite, peanai,

Lyg dėl pergalės,

Euoi

Atėnietis

Atskleisk gi mūza, apie naują naują (dainą)

Lakedemoniečių choras

Vėl nuo Taigeto aukštybių nusileiski, mieloji mūza,

Lakonų mūza garbioji, kad su mumis kartu

Pagerbtum Amiklėjos dievą (gal Apoloną)

Ir vario namuose gyvenančią Atėnę, ir tindarėjo palikuonis,

Prie Euroto šokančius.

Heia, sukėtės, kilnokit kojas,

Nagi, pirmyn, skriekite lengvai

Pagarbinkime spartą 1305

Mieliems Dievams skirti šokiai,

Kojų trepsėjimas.

Daugybė mergaičių

Prie Euroto

Glaudžiai linguodamos

Kojomis trepsi.

Ir plaukštos plaukai lygu bakchančių,

Nešančių tirsą παιδδωάν.????

Veda Ledos dukra

Dievus gerbianti puiki choro vedlė. 1315

Dėkite j plaukus kaspinus, šokinėkite

kaip elniukai, plokite visi, pritardami šokiui,

garbinkite (himnu) stipriausiąją deivę, gyvenančią vario name, karingąją.

1320